

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 365

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 29 mai 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
429.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 490/2002	157.	— Decizie privind înlocuirea unui membru al Comisiei speciale de retrocedare
	2		8
468.	— Hotărâre privind completarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, prin înscrierea unui imobil în domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Alba.....	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
	2-3	709.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind legitimațiile de inspecție fiscală.....
470.	— Hotărâre privind limitarea conținutului de sulf din combustibilii lichizi.....		9-13
	3-7	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
487.	— Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 389/2007 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2007-2008	332.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „B&P COMPANY BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE” — S.R.L.....
	8		13
		REPUBLICĂRI	
		8	Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici
			14-32

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 490/2002

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 490/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 28 mai 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (2) al articolului 4 se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Sistemele de închidere rezistente la deschidere de către copii și sistemele tactile de avertizare a pericolelor prevăzute la alin. (2) trebuie să fie în conformitate cu prevederile anexei nr. 7.“

2. **Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:**
„Art. 8. — (1) Anexele nr. 1—7*) fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(2) Anexele prevăzute la alin. (1) se actualizează prin ordin al ministrului mediului și dezvoltării durabile, în funcție de evoluția progresului tehnic în domeniu.“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,

Attila Korodi

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 9 mai 2007.

Nr. 429.

*) Anexele nr. 1—7 se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind completarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, prin înscrierea unui imobil în domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Alba

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se completează cu o nouă poziție,

prin înscrierea în domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Alba a imobilului situat în județul Alba, municipiul Alba Iulia, str. Al. I. Cuza nr. 4, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Decebal Traian Remeș

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 23 mai 2007.

Nr. 468.

1. Ordonator principal de credite	42.211.876	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
2. Ordonator secundar de credite	5.714.957	Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Alba
3. Ordonator terțiar de credite		
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal, institute naționale de cercetare-dezvoltare și, după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat		

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)
			Descrierea tehnică (pe scurt)	Vecinătățile (după caz, pe scurt)	Adresa		
	8.29.06	Laboratoare și birouri ale Unității Fitosanitare	Suprafața construită = 322,10 m ² Suprafața desfășurată = 694,10 m ² P+1, cărămidă	Agroservice Semrom Unisem	România, județul Alba, municipiul Alba Iulia, str. A.I. Cuza nr. 4	2006	613.292

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind limitarea conținutului de sulf din combustibilii lichizi

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre reglementează condițiile de utilizare a anumitor combustibili lichizi, inclusiv combustibilii marini, în scopul reducerii emisiilor de dioxid de sulf, rezultate din arderea acestora, în vederea diminuării efectelor negative ale acestor emisii asupra sănătății populației și mediului.

Art. 2. — Reducerea emisiilor de dioxid de sulf, rezultate din arderea anumitor combustibili lichizi derivați din petrol, se realizează prin impunerea unor valori limită pentru conținutul de sulf din combustibilii respectivi, ca o condiție pentru utilizarea acestora pe teritoriul României, inclusiv în marea teritorială și în zona economică exclusivă sau în zonele de control al poluării.

Art. 3. — (1) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică:

a) combustibililor care se folosesc pentru cercetare și testare;

b) combustibililor destinați prelucrării înainte de arderea finală;

c) combustibililor destinați prelucrării în rafinării;

d) combustibililor utilizați de navele militare și de alte nave folosite în servicii militare;

e) combustibililor necesari asigurării siguranței unei nave sau pentru salvarea de vieți omenești pe mare;

f) combustibililor utilizați de o navă în urma unei avarii survenite la navă sau la echipamentul său, cu condiția de

a se lua, cât mai urgent posibil, măsurile necesare pentru repararea navei și/sau a echipamentului, în vederea prevenirii ori minimizării excesului de emisii. Aceste prevederi nu se aplică dacă proprietarul sau comandantul a acționat cu intenția de a provoca daune ori din neglijență;

g) combustibililor utilizați la bordul navelor care folosesc tehnologii aprobate de reducere a emisiilor conform art. 11.

(2) Pentru situația prevăzută la alin. (1) lit. d), entitățile care administrează aceste nave adoptă măsuri corespunzătoare care să nu influențeze în mod negativ operațiunile sau capacitatea operațională a acestor nave, în măsura în care acest lucru este rezonabil și posibil, întrucât aceste nave acționează în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri.

Art. 4. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *motorină* — orice combustibil lichid derivat din petrol, cu excepția combustibilului marin, identificat conform pozițiilor tarifare 27101925, 27101929, 27101945 sau 27101949 din Tariful vamal al României, sau orice combustibil lichid derivat din petrol, exclusiv combustibilul marin, din care mai puțin de 65% în volum, inclusiv pierderile, se distilează la 250°C și cel puțin 85% în volum, inclusiv pierderile, se distilează la 350°C, determinate prin

metoda ASTM D 86; motorina definită în Hotărârea Guvernului nr. 689/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, cu modificările și completările ulterioare, este exclusă din prezenta definiție. Motorina utilizată pentru motoarele nerutiere, precum și pentru tractoare este, de asemenea, exclusă din prezenta definiție;

b) *combustibil marin* — orice combustibil lichid derivat din petrol destinat a fi utilizat la bordul navelor, inclusiv acei combustibili definiți în Standardul român SR ISO 8217:1996;

c) *combustibil diesel marin* — orice combustibil marin care are viscozitatea ori densitatea încadrată în intervalele de viscozitate și, respectiv, densitate definite pentru sortimentele DMB și DMC în tabelul I din Standardul român SR ISO 8217:1996;

d) *motorină marină* — orice combustibil marin care are viscozitatea ori densitatea încadrată în intervalele de viscozitate și, respectiv, densitate definite pentru sortimentele DMX și DMA în tabelul I din Standardul român SR ISO 8217:1996;

e) *păcură* — orice combustibil lichid derivat din petrol, cu excepția combustibilului marin, identificat conform pozițiilor tarifare de la 27101951 la 27101969 din Tariful vamal al României, sau orice combustibil lichid derivat din petrol, cu excepția combustibililor definiți la lit. a) și b), care prin limitele de distilare se încadrează în categoria uleiurilor grele destinate utilizării drept combustibil și din care mai puțin de 65% în volum, inclusiv pierderile, se distilează la 250°C, determinată prin metoda ASTM D 86. Dacă distilarea nu poate fi determinată prin metoda ASTM D 86, de asemenea, produsul derivat din petrol intră în categoria păcură;

f) *MARPOL 73/78* — Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la 17 februarie 1978, la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993;

g) *anexa VI la MARPOL 73/78* — anexa intitulată „Reguli privind prevenirea poluării atmosferei de către nave”, inclusă în MARPOL 73/78 prin Protocolul din 1997, la care România a aderat prin Legea nr. 269/2006;

h) *zone de control al emisiei de SO_x* — zonele maritime definite de Organizația Maritimă Internațională — IMO în conformitate cu anexa VI la MARPOL 73/78;

i) *nave de pasageri* — navele care transportă mai mult de 12 pasageri, *pasager* considerându-se orice persoană de pe navă, cu excepția comandantului și membrilor echipajului, persoanelor angajate sau incluse în activitățile de bord și copiilor cu vârstă de sub un an;

j) *servicii regulate* — seriile de voiaje efectuate de navele de pasageri pentru deservirea traficului între aceleași sau mai multe porturi ori serii de voiaj dinspre și spre port, fără escale intermediare, conform unui orar publicat, ori efectuate cu o asemenea regularitate sau frecvență încât constituie un orar recunoscut;

k) *nave militare* — navele care aparțin forțelor armate ale unui stat, poartă însemnele exterioare care disting aceste nave în funcție de naționalitate, se află sub comanda unui ofițer împuternicit de către guvernul statului respectiv și al cărui nume apare în lista de serviciu

corespunzătoare sau în echivalentul acesteia și are un echipaj la bord care se află în serviciul regulat al forțelor armate;

l) *nave acostate la dană* — navele care sunt legate sau ancorate în siguranță într-un port românesc sau într-un port din alt stat membru al Uniunii Europene pe perioada încărcării, descărcării ori când efectuează o escală, inclusiv timpul petrecut atunci când nu sunt angajate în operațiuni de manipulare a mărfurilor;

m) *nave de navigație interioară* — navele de navigație interioară, așa cum sunt definite în Directiva Consiliului nr. 82/714/CEE din 4 octombrie 1982 privind cerințele tehnice pentru navele de navigație interioară, incluzând toate navele care dețin:

(i) un certificat de navigație interioară, așa cum este definit în Directiva nr. 82/714/CEE;

(ii) un certificat emis în temeiul art. 22 din Convenția privind navigația pe Rin, revizuită;

n) *introducere pe piață* — vânzarea sau punerea la dispoziție, pe teritoriul României ori pe teritoriul oricărui stat membru al Uniunii Europene, unei terțe persoane contra cost sau gratuit, a combustibililor marini pentru combustie la bordul navelor. Este exceptată furnizarea sau punerea la dispoziție a combustibililor marini pentru export, aflați în tancurile de marfă ale navei;

p) *tehnologii de reducere a emisiilor* — sistemul de purificare a gazelor evacuate sau orice altă metodă tehnologică care este verificată și implementată;

q) *metoda ASTM D 86* — metoda prevăzută de către Societatea Americană pentru Testare și Materiale în ediția din 1976 privind definițiile și specificațiile standard pentru produsele derivate din petrol și pentru lubrifianți, preluată prin Standardul român SR EN ISO 3405:2003;

r) *instalație de ardere* — orice echipament tehnic în care combustibilii sunt oxidați în scopul utilizării energiei termice generate.

Art. 5. — (1) Se admite utilizarea, de la 1 ianuarie 2007, numai a păcurii în care conținutul de sulf nu depășește 1,00% în masă.

(2) Prin excepție, prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care autoritățile competente se asigură că se realizează monitorizarea emisiilor pentru păcura utilizată în:

a) instalațiile de ardere cărora le sunt aplicabile prevederile Directivei nr. 2001/80/CE, transpusă prin Hotărârea Guvernului nr. 541/2003 privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți din instalații mari de ardere, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt îndeplinite simultan următoarele condiții:

(i) sunt considerate instalații mari de ardere noi — tip II și tip III, în conformitate cu prevederile pct. 10 și 11 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 541/2003, cu modificările și completările ulterioare;

(ii) respectă valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, prevăzute în anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 541/2003, cu modificările și completările ulterioare, aplicate în conformitate cu art. 5 alin. (1) și art. 9 ale aceleiași hotărâri;

b) instalațiile de ardere cărora le sunt aplicabile prevederile Hotărârii Guvernului nr. 541/2003, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt îndeplinite simultan următoarele condiții:

- (i) sunt considerate instalații mari de ardere existente — tip I, în conformitate cu prevederile pct. 9 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 541/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- (ii) emisiile de dioxid de sulf provenite din aceste instalații sunt mai mici decât sau egale cu 1.700 mg/Nm^3 , la un conținut de oxigen din gazele reziduale de 3% în volum, măsurat în stare uscată;
- (iii) iar de la 1 ianuarie 2008, emisiile de dioxid de sulf, provenite din instalațiile de ardere aflate sub incidența art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 541/2003, cu modificările și completările ulterioare, sunt mai mici decât sau egale cu emisiile rezultate în urma conformării cu valorile limită de emisie pentru instalații noi, prevăzute în secțiunea A a anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 541/2003, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea, după caz, a prevederilor art. 10, 12 și 13 din aceeași hotărâre și ale anexei nr. 8 la aceasta;

c) alte instalații de ardere care nu se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la lit. a) și b), unde valorile emisiilor de dioxid de sulf nu depășesc 1.700 mg/Nm^3 la un conținut de oxigen din gazele reziduale de 3% în volum, măsurat în stare uscată;

d) în procesele de ardere în rafinării, unde valoarea medie lunară a emisiilor de dioxid de sulf mediată pentru toate instalațiile din rafinare, indiferent de tipul de combustibil sau de combinația de combustibil utilizată, se încadrează în valoarea limită care nu depășește 1.700 mg/Nm^3 . Aceasta nu se va aplica instalațiilor de ardere care se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la lit. a) sau, de la 1 ianuarie 2008, acelor care se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la lit. b).

(3) Exploatarea instalațiilor de ardere prevăzute la alin. (2), care utilizează păcura cu un conținut de sulf mai mare decât valoarea prevăzută la alin. (1), este permisă numai în condițiile deținerii autorizației/autorizației integrate de mediu, emisă de către autoritatea competentă pentru protecția mediului care stabilește valorile limită de emisie.

Art. 6. — (1) Se admite utilizarea, de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, numai a motorinei, inclusiv a motorinei marine, în care conținutul de sulf nu depășește 0,2% în masă.

(2) Se admite utilizarea, de la 1 ianuarie 2008, numai a motorinei, inclusiv a motorinei marine, în care conținutul de sulf nu depășește 0,1% în masă.

(3) De la 1 ianuarie 2010 prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică pentru motorina marină.

Art. 7. — (1) Navele de pasageri care efectuează servicii regulate către sau dinspre porturile românești, operând în marea teritorială, zona economică exclusivă și zonele de control al poluării, au obligația de a utiliza numai

combustibili marini în care conținutul de sulf nu depășește 1,5% în masă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică tuturor navelor, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, inclusiv acelor nave al căror voiaj începe într-un port din afara Uniunii Europene.

(3) Datele de aplicare a prevederilor alin. (1) sunt următoarele:

a) de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, pentru zona Mării Baltice menționată în Regula 14(3) a) din anexa VI la MARPOL 73/78;

b) 11 august 2007 sau 12 luni de la intrarea în vigoare a desemnării IMO, pentru zona Mării Nordului;

c) 12 luni de la intrarea în vigoare a desemnării, pentru oricare alte zone maritime, inclusiv porturile pe care IMO le desemnează ulterior ca zone pentru controlul emisiilor de SO_x , în conformitate cu Regula 14(3) b) din anexa VI la MARPOL 73/78.

(4) De la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, toate navele care intră în porturile românești sunt obligate ca în jurnalul de bord să consemneze data și ora fiecărei operațiuni de trecere a combustibilului.

(5) De la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri și în conformitate cu Regula 18 din anexa VI la MARPOL 73/78, furnizorii de combustibili marini au următoarele obligații:

a) să specifice conținutul de sulf pe nota de livrare a buncherului, care trebuie să fie însoțită de un eșantion reprezentativ sigilat, purtând semnătura reprezentantului furnizorului și comandantului sau ofițerului responsabil cu operația de buncheraj, pentru toți combustibilii marini comercializați;

b) să se înregistreze în registrul furnizorilor de combustibili marini, gestionat de Ministerul Economiei și Finanțelor;

c) să livreze numai combustibili care corespund specificațiilor menționate în nota de livrare;

d) să aplice măsuri de remediere, după caz, a loturilor care nu se conformează cu cerințele prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 8. — Se admite introducerea pe piață, de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, numai a combustibililor diesel marini în care conținutul de sulf nu depășește 1,5% în masă.

Art. 9. — (1) De la 1 ianuarie 2010, următoarele nave au obligația de a utiliza numai combustibili marini în care conținutul de sulf nu depășește 0,1% în masă:

a) navele de navigație interioară;

b) navele acostate la dană, în porturile românești sau în porturile din alte state membre ale Uniunii Europene, acordându-se echipajului suficient timp pentru a finaliza orice operație necesară de trecere de pe un combustibil pe altul, cât mai curând posibil după sosirea la dană și cât mai târziu posibil înainte de plecare.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică:

a) navelor care, în conformitate cu un orar publicat, urmează să staționeze mai puțin de două ore;

b) navelor de navigație interioară care dețin un certificat care atestă conformitatea cu prevederile Convenției internaționale pentru ocrotirea vieții omenești pe mare —

SOLAS, la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1979, cu amendamentele ulterioare acceptate, atunci când aceste nave se află pe mare;

c) navelor staționate, cu motoarele oprite și care primesc curent electric de la țărm.

Art. 10. — Se admite introducerea pe piață, de la 1 ianuarie 2010, numai a motorinei marine în care conținutul de sulf nu depășește 0,1% în masă.

Art. 11. — (1) Autoritatea Navală Română în cooperare cu autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene, după caz, aprobă experimentarea tehnologiilor de reducere a emisiilor de gaze pentru navele aflate sub pavilionul acestora sau pentru navele din zonele maritime din jurisdicția lor.

(2) În timpul acestor experimente se permite utilizarea combustibililor marini care nu îndeplinesc prevederile art. 7—10, numai dacă:

a) Autoritatea Navală Română informează, în scris, Comisia Europeană și orice stat membru interesat, cu cel puțin 6 luni înainte de începerea lucrărilor;

b) permisele pentru experimente nu depășesc 18 luni;

c) toate navele implicate în aceste experimente instalează echipamente sigilate pentru monitorizarea continuă a emisiilor la coș și le utilizează pe întreaga perioadă a experimentării;

d) toate navele implicate realizează reduceri de emisii care sunt cel puțin echivalente cu cele care ar fi realizate prin limitările sulfului din combustibilii specificați în prezenta hotărâre;

e) există un sistem de management stabilit pentru toate deșeurile generate din procesul tehnologiilor de reducere a emisiilor pe întreaga perioadă de încercări;

f) există o evaluare a impactului asupra mediului marin, mai ales asupra ecosistemelor din porturi și cheiuri, pe întreaga perioadă de încercări;

g) rezultatele complete sunt furnizate Comisiei Europene și puse la dispoziția publicului într-o perioadă de 6 luni de la finalizarea perioadei de încercări.

(3) Tehnologiile de reducere a emisiilor pentru navele care arborează pavilionul român se aprobă în conformitate cu procedura prevăzută la alin. (2) al art. 3 din Regulamentul nr. 2.099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de instituire a unui Comitet pentru siguranță maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) și de modificare a regulamentelor privind siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave, având în vedere:

a) instrucțiunile care urmează să fie dezvoltate de către IMO;

b) rezultatele încercărilor realizate în conformitate cu alin. (2);

c) efectele asupra mediului, inclusiv reducerile de emisii și impactul asupra ecosistemelor din porturi și cheiuri;

d) fezabilitatea monitorizării și verificării.

(4) Ca o alternativă la utilizarea combustibililor marini cu conținut de sulf redus, care respectă prevederile, navele pot să folosească o tehnologie aprobată de reducere a emisiilor de gaze, în cazul în care acestea:

a) realizează în mod continuu reduceri de emisii care sunt cel puțin echivalente acelor emisii care ar fi realizate

prin limitarea conținutului de sulf în combustibilii marini prevăzuți în prezenta hotărâre;

b) sunt echipate cu echipamente de monitorizare continuă a emisiilor;

c) prezintă documente amănunțite, pe baza criteriilor comunicate de către autoritățile portuare la IMO, privind deșeurile curente eliminate în porturile, cheiurile și estuarele închise, care nu au impact asupra ecosistemelor.

Art. 12. — Ministerul Economiei și Finanțelor informează Comisia Europeană dacă, datorită unei modificări neprevăzute în aprovizionarea cu țiței, produse petroliere sau alte hidrocarburi, se întâmpină dificultăți în aplicarea valorilor limită privind conținutul maxim de sulf prevăzute în prezenta hotărâre.

Art. 13. — (1) Ministerul Economiei și Finanțelor monitorizează respectarea condițiilor prevăzute la art. 5 alin. (1), art. 6 alin. (1) și la art. 7—10.

(2) Se utilizează, după caz, următoarele metode de prelevare, analiză și inspecție:

a) prelevarea combustibililor marini utilizați pentru combustie la bordul navei, în timp ce sunt livrați navei, în conformitate cu liniile directoare ale Organizației Maritime Internaționale, și analizarea conținutului de sulf;

b) prelevarea și analizarea conținutului de sulf din combustibilii marini pentru combustie la bordul navei, care se găsesc în tancurile navei, dacă este posibil, și din eșantioanele de combustibil sigilate, aflate la bordul navelor;

c) inspecția jurnalelor de bord și a notelor de livrare a buncherului.

Art. 14. — Prelevarea și analizarea conținutului de sulf se fac cu începere de la data restricționării introducerii pe piață și utilizării pentru fiecare combustibil și se efectuează cu regularitate și prin metode care să garanteze că eșantioanele sunt reprezentative pentru combustibilul verificat.

Art. 15. — (1) Procedura de eșantionare, respectiv prelevarea și analizarea conținutului de sulf, a combustibililor lichizi, inclusiv a combustibililor marini, se aprobă prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Eșantionarea se realizează de către laboratoare de încercări, organisme de certificare produs sau organisme de inspecție independente, recunoscute în acest scop de Ministerul Economiei și Finanțelor.

(3) Lista organismelor recunoscute pentru efectuarea eșantionării se aprobă prin ordin al ministrului economiei și finanțelor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 16. — Metodele de referință pentru determinarea conținutului de sulf din păcură și din combustibilii marini sunt cele prevăzute în standardele SR EN ISO 8754:2004 și SR EN ISO 14596:2003.

Art. 17. — Metodele de referință pentru determinarea conținutului de sulf din motorină sunt cele prevăzute în standardele SR EN 24260:2002, SR EN ISO 8754:2004 și SR EN ISO 14596:2003.

Art. 18. — (1) În caz de litigiu, metoda de referință este metoda prevăzută în Standardul român SR EN ISO 14596:2003.

(2) Interpretarea statistică a verificării conținutului de sulf din motorină se efectuează în conformitate cu Standardul român SR EN ISO 4259:1999.

Art. 19. — (1) În fiecare an, până la data de 30 iunie, Ministerul Economiei și Finanțelor înaintează Comisiei Europene un raport cu datele naționale privind conținutul de sulf al combustibililor lichizi care cad sub incidența acestei hotărâri, pentru anul calendaristic precedent, care să conțină:

- a) numărul total de eșantionări, în funcție de tipul de combustibil utilizat;
- b) cantitățile corespunzătoare de combustibili lichizi utilizați și conținutul de sulf mediu calculat;
- c) numărul inspecțiilor făcute la nave;
- d) conținutul mediu de sulf pentru combustibilii marini care nu intră sub incidența prezentei hotărâri.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) conține și:

- a) tendințe observate în calitatea aerului, acidifiere, costuri ale combustibilului și schimbări modale;
- b) progrese în reducerea oxizilor de sulf de la nave prin mecanisme ale Organizației Maritime Internaționale ce urmăresc inițiativele comunitare în acest sens;
- c) o nouă analiză de eficiență a costurilor, inclusiv beneficii de mediu directe și indirecte, a măsurilor prevăzute la art. 7 și a posibilelor măsuri de reducere a emisiilor suplimentare;
- d) modalități de implementare a prevederilor art. 11.

Art. 20. — (1) Operatorii economici care introduc pe piață combustibili lichizi, inclusiv combustibili marini, sunt obligați să transmită trimestrial Ministerului Economiei și Finanțelor, pe suport hârtie și electronic, informații privind cantitățile totale de combustibili lichizi introduse pe piață.

(2) Utilizatorii de combustibili lichizi, exclusiv cei de combustibili marini, sunt obligați:

- a) să transmită trimestrial Ministerului Economiei și Finanțelor, pe suport hârtie și electronic, informații privind cantitățile totale de combustibili lichizi utilizați;
- b) să permită laboratoarelor de încercări, organismelor de certificare produs sau organismelor de inspecție, independente, recunoscute de Ministerul Economiei și Finanțelor, eșantionarea de combustibili lichizi.

Art. 21. — Cheltuielile aferente activității de eșantionare, începând cu anul 2007, sunt suportate de către Ministerul Economiei și Finanțelor, în limitele fondurilor alocate anual de la bugetul de stat.

Art. 22. — (1) Constituie contravenție nerespectarea următoarelor prevederi și se sancționează după cum urmează:

- a) art. 5 alin. (1), art. 6, art. 7 alin. (1) și (5), art. 8, art. 9 alin. (1) și art. 10, cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei;
- b) art. 7 alin. (4), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;
- c) art. 20, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

(2) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 23. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. a) se fac de către personalul împuternicit de Ministerul Economiei și Finanțelor, în baza rapoartelor de constatare ale laboratoarelor de încercări, organismelor de certificare produs sau ale organismelor de inspecție de terță parte, recunoscute de Ministerul Economiei și Finanțelor, care efectuează activitatea de eșantionare pentru combustibilii lichizi.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. b) se fac de către Autoritatea Navală Română.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. c) se fac de către personalul împuternicit de Ministerul Economiei și Finanțelor.

Art. 24. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 142/2003 privind limitarea conținutului de sulf din combustibilii lichizi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 12 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

★

Prezenta hotărâre transpune Directiva 1999/32/CE din 26 aprilie 1999 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi și de modificare a Directivei 93/12/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 121 din 11 mai 1999, modificată și completată prin Directiva 2005/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOCE) nr. L 191 din 22 iulie 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian
Ministrul mediului și dezvoltării durabile,
Attila Korodi
Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban
Departamentul pentru Afaceri Europene
Adrian Ciocănea,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 389/2007 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2007—2008

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La punctul III din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 389/2007 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2007—2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 mai 2007, poziția 4 „Învățământul postliceal” se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Învățământ postliceal	
Numărul elevilor în anul I — total,	12.292
din care:	
a) învățământ special	150
b) învățământ militar	1.442
(Ministerul Internelor și Reformei Administrative și Ministerul Apărării)	
c) învățământ de zi și/sau seral	10.700.“

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței
 Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru
 Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David
 Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 23 mai 2007.
 Nr. 487.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

privind înlocuirea unui membru al Comisiei speciale de retrocedare

Având în vedere propunerea formulată de ministrul justiției prin Scrisoarea nr. 60.709/2007,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al pct. 2 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.164/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, precum și pentru stabilirea unor măsuri privind organizarea și funcționarea Comisiei speciale de retrocedare, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Călin-Bogdan Găurean, consilier personal al ministrului justiției, se numește în calitate de membru al Comisiei speciale de retrocedare în locul doamnei Ioana Banu.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 25 mai 2007.
 Nr. 157.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN privind legitimațiile de inspecție fiscală

În temeiul dispozițiilor art. 33 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru desfășurarea inspecției fiscale, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se vor elibera legitimații de inspecție fiscală personalului cu atribuții de inspecție fiscală, conform modelelor din anexa nr. 1.

Art. 2. — Personalul cu atribuții de inspecție fiscală cuprinde funcționarii publici ai Agenției Naționale de Administrare Fiscală, desemnați de conducătorul organului fiscal să efectueze inspecția fiscală.

Art. 3. — (1) Legitimațiile de inspecție fiscală prevăzute la art. 1 atestă împuternicirea specială a titularului în fața contribuabilului, ce implică exercițiul autorității de stat, acordată pe timpul îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin, potrivit titlului VII „Inspecția fiscală” din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Legitimația de inspecție fiscală este valabilă numai însoțită de ordinul de serviciu semnat de conducătorul organului de inspecție fiscală.

Art. 4. — (1) Legitimațiile de inspecție fiscală au regim special, sunt nominale și se distribuie de către Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(2) Numerotarea legitimațiilor de inspecție fiscală se face de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin repartizarea unei plaje de numere fiecărui județ, conform anexei nr. 2.

(3) Legitimațiile de inspecție fiscală vor fi semnate de către vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru structurile de inspecție fiscală centrale, respectiv de directorul executiv, pentru structurile de inspecție fiscală teritoriale.

(4) Necesarul și distribuirea la nivel de activitate de inspecție fiscală ale legitimațiilor de inspecție fiscală se vor efectua de Agenția Națională de Administrare Fiscală, pe baza solicitărilor făcute de structurile teritoriale sau centrale

cu atribuții de inspecție fiscală, care va elibera legitimațiile de inspecție fiscală în baza necesarului.

(5) Eliberarea legitimațiilor de inspecție fiscală se face de către conducătorul organului de inspecție fiscală, pentru persoanele din subordine, pe baza unei evidențe nominale, în care se vor menționa numărul legitimației de inspecție fiscală, numele și prenumele, codul numeric personal, funcția titularului legitimației, instituția, data eliberării, data anulării și semnătura.

(6) Pierderea sau furtul legitimației de inspecție fiscală se publică în presă și se anunță direcției emitente în termen de 48 de ore.

(7) La data încetării activității, titularul legitimației de inspecție fiscală va depune legitimația la organul emitent, în vederea anulării și consemnării în evidența prevăzută la alin. (5).

Art. 5. — Până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, pentru efectuarea inspecției fiscale, personalul cu atribuții de inspecție fiscală va utiliza legitimațiile emise de Ministerul Economiei și Finanțelor.

Art. 6. — Direcția de metodologie și proceduri pentru Inspecția fiscală, Direcția antifraudă fiscală, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 9. — La data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 491/2004 privind legitimațiile de inspecție fiscală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 6 septembrie 2004.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Daniel Chițoiu

Fila 1

 <p>AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ DIRECȚIA ANTIFRAUDĂ FISCALĂ</p> <p>foto</p> <p>LEGITIMAȚIE DE INSPECȚIE FISCALĂ Nr. _____</p> <p>_____</p> <p>Nume _____ Prenume _____ Funcția _____</p> <p>Președinte Data _____</p> <p>Valabilă pe teritoriul României Valabilă doar însoțită de fila 2</p>	 <p>AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ DIRECȚIA GENERALĂ DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI</p> <p>foto</p> <p>LEGITIMAȚIE DE INSPECȚIE FISCALĂ Nr. _____</p> <p>_____</p> <p>Nume _____ Prenume _____ Funcția _____</p> <p>Director executiv Data _____</p> <p>Valabilă pe teritoriul României Valabilă doar însoțită de fila 2</p>
 <p>AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI _____</p> <p>foto</p> <p>LEGITIMAȚIE DE INSPECȚIE FISCALĂ Nr. _____</p> <p>_____</p> <p>Nume _____ Prenume _____ Funcția _____</p> <p>Director executiv Data _____</p> <p>Valabilă pe teritoriul județului _____ Valabilă doar însoțită de fila 2</p>	 <p>AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI _____ ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII</p> <p>foto</p> <p>LEGITIMAȚIE DE INSPECȚIE FISCALĂ Nr. _____</p> <p>_____</p> <p>Nume _____ Prenume _____ Funcția _____</p> <p>Director executiv Data _____</p> <p>Valabilă pe teritoriul județului _____ Valabilă doar însoțită de fila 2</p>

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

 <p>AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ</p> <p>DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI _____ ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI _____</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="border: 1px solid black; width: 80px; height: 60px; display: flex; align-items: center; justify-content: center;">foto</div> <div style="text-align: center;"> <p>LEGITIMAȚIE DE INSPECȚIE FISCALĂ</p> <p>Nr. _____</p> </div> </div> <p>Nume _____ Prenume _____ Funcția _____</p> <p>Director executiv Data _____</p> <p>Valabilă pe teritoriul Municipiului _____ Valabilă doar însoțită de fila 2</p>	 <p>AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ</p> <p>DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="border: 1px solid black; width: 80px; height: 60px; display: flex; align-items: center; justify-content: center;">foto</div> <div style="text-align: center;"> <p>LEGITIMAȚIE DE INSPECȚIE FISCALĂ</p> <p>Nr. _____</p> </div> </div> <p>Nume _____ Prenume _____ Funcția _____</p> <p>Director executiv Data _____</p> <p>Valabilă pe teritoriul Municipiului București Valabilă doar însoțită de fila 2</p>
 <p>AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ</p> <p>DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A SECTORULUI _____</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="border: 1px solid black; width: 80px; height: 60px; display: flex; align-items: center; justify-content: center;">foto</div> <div style="text-align: center;"> <p>LEGITIMAȚIE DE INSPECȚIE FISCALĂ</p> <p>Nr. _____</p> </div> </div> <p>Nume _____ Prenume _____ Funcția _____</p> <p>Director Executiv Data _____</p> <p>Valabilă pe teritoriul sectorului _____ Valabilă doar însoțită de fila 2</p>	

Portmoneu

Fila 2

LEGITIMAȚIE DE INSPECȚIE FISCALĂ
Nr. _____

Organul de inspecție fiscală are dreptul să inspecteze locurile în care își desfășoară activitatea contribuabilul.

La cerere, organele de poliție, jandarmerie ori alți agenți ai forței publice au obligația de a-și da concursul la îndeplinirea atribuțiilor organelor de inspecție fiscală.

Legitimația nu este transmisibilă.

Pierderea legitimației se publică în presă și se anunță Direcției de metodologie și proceduri pentru inspecția fiscală în termen de 48 de ore.

Viza anuală An _____	Viza anuală An _____	Viza anuală An _____
Viza anuală An _____	Viza anuală An _____	Viza anuală An _____

ANEXA Nr. 1a)

DESCRIEREA
legitimației de inspecție fiscală

1. Descriere legitimație:
 - a) dimensiuni: 62 mm/51mm;
 - b) carton grosime 1 mm;
 - c) culori: roșu, galben, albastru sidefat (BT 32), negru, alb.
2. Ambalare individuală în portmoneu din piele, dimensiune 115 mm/90mm.

3. Filele 1 și 2 fac parte integrantă din legitimația de inspecție fiscală.

4. Avizarea se efectuează pentru anul calendaristic în curs.

5. Avizarea se efectuează prin aplicarea ștampilei organului fiscal emitent și semnarea de către conducătorul activității de inspecție fiscală.

ANEXA Nr. 2

REPARTIZAREA
plajei de numere pentru legitimațiile de inspecție fiscală

Nr. crt.	Județul	Plaja de început	Plaja de sfârșit
1.	A.N.A.F.	00001	01000
2.	ALBA	01001	02000
3.	ARAD	02001	03000
4.	ARGES	03001	04000
5.	BACĂU	04001	05000
6.	BIHOR	05001	06000
7.	BISTRITA-NĂSAUD	06001	07000

Nr. crt.	Județul	Plaja de început	Plaja de sfârșit
8.	BOTOSANI	07001	08000
9.	BRASOV	08001	09000
10.	BRĂILA	09001	10000
11.	BUZĂU	10001	11000
12.	CARAȘ-SEVERIN	11001	12000
13.	CĂLĂRAȘI	12001	13000
14.	CLUJ	13001	14000

Nr. crt.	Județul	Plaja de început	Plaja de sfârșit
15.	CONSTANȚA	14001	15000
16.	COVASNA	15001	16000
17.	DĂMBOVITA	16001	17000
18.	DOLJ	17001	18000
19.	GALATI	18001	19000
20.	GIURGIU	19001	20000
21.	GORJ	20001	21000
22.	HARGHITA	21001	22000
23.	HUNEDOARA	22001	23000
24.	IALOMIȚA	23001	24000
25.	IASI	24001	25000
26.	ILFOV	25001	26000
27.	MARAMURES	26001	27000
28.	MEHEDINTI	27001	28000
29.	MURES	28001	29000
30.	NEAMT	29001	30000

Nr. crt.	Județul	Plaja de început	Plaja de sfârșit
31.	OLT	30001	31000
32.	PRAHOVA	31001	32000
33.	SATU MARE	32001	33000
34.	SĂLAJ	33001	34000
35.	SIBIU	34001	35000
36.	SUCEAVA	35001	36000
37.	TELEORMAN	36001	37000
38.	TIMIȘ	37001	38000
39.	TULCEA	38001	39000
40.	VASLUI	39001	40000
41.	VÂLCEA	40001	41000
42.	VRANCEA	41001	42000
43.	MUN. BUCURESTI	42001	43000
44.	D.G.A.M.C.	43001	44000

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „B&P COMPANY BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE“ — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 8 mai 2007, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „B&P COMPANY BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE“ — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „B&P COMPANY BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE“ — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, bd. Bucureștii Noi nr. 183—185, sectorul 1, nr. de ordine în registrul comerțului J40/2570/8.02.2007, cod unic de înregistrare 21027149/8.02.2007, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 16 mai 2007.
Nr. 332.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 188/1999*) privind Statutul funcționarilor publici

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și stat sau administrația publică locală, prin autoritățile administrative autonome ori prin autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale, denumite în continuare *raporturi de serviciu*.

(2) Scopul prezentei legi îl constituie asigurarea, în conformitate cu dispozițiile legale, a unui serviciu public stabil, profesionist, transparent, eficient și imparțial, în interesul cetățenilor, precum și al autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală.

Art. 2. — (1) Funcția publică reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală, administrația publică locală și autoritățile administrative autonome.

(2) Funcționarul public este persoana numită, în condițiile legii, într-o funcție publică. Persoana care a fost eliberată din funcția publică și se află în corpul de rezervă al funcționarilor publici își păstrează calitatea de funcționar public.

(3) Activitățile desfășurate de funcționarii publici, care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, sunt următoarele:

- punerea în executare a legilor și a celorlalte acte normative;
- elaborarea proiectelor de acte normative și a altor reglementări specifice autorității sau instituției publice, precum și asigurarea avizării acestora;
- elaborarea proiectelor politicilor și strategiilor, a programelor, a studiilor, analizelor și statisticilor necesare realizării și implementării politicilor publice, precum și a documentației necesare executării legilor, în vederea realizării competenței autorității sau instituției publice;
- consilierea, controlul și auditul public intern;

e) gestionarea resurselor umane și a resurselor financiare;

f) colectarea creanțelor bugetare;

g) reprezentarea intereselor autorității sau instituției publice în raporturile acesteia cu persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, din țară și străinătate, în limita competențelor stabilite de conducătorul autorității sau instituției publice, precum și reprezentarea în justiție a autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea;

h) realizarea de activități în conformitate cu strategia de informatizare a administrației publice.

(4) Funcțiile publice sunt prevăzute în anexa la prezenta lege.

(5) În sensul prezentei legi, totalitatea funcționarilor publici din cadrul autorităților administrative autonome și din cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală constituie *corpul funcționarilor publici*.

Art. 3. — Principiile care stau la baza exercitării funcției publice sunt:

- legalitate, imparțialitate și obiectivitate;
- transparență;
- eficiență și eficacitate;
- responsabilitate, în conformitate cu prevederile legale;
- orientare către cetățean;
- stabilitate în exercitarea funcției publice;
- subordonare ierarhică.

Art. 4. — (1) Raporturile de serviciu se nasc și se exercită pe baza actului administrativ de numire, emis în condițiile legii.

(2) Exercițarea raporturilor de serviciu se realizează pe perioadă nedeterminată.

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 4 iulie 2006, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 22 martie 2004 și ulterior a mai fost modificată prin:

— Legea nr. 164/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2003 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 19 mai 2004;

— Legea nr. 344/2004 pentru modificarea art. 27 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 27 iulie 2004;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.091 din 23 noiembrie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 76/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 18 aprilie 2005;

— Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.121 din 29 noiembrie 2004;

— Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2005 nr. 512/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.128 din 30 noiembrie 2004;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2005 pentru modificarea art. 84 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 20 mai 2005, aprobată prin Legea nr. 228/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 13 iulie 2005;

— Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.151 din 19 decembrie 2005;

— Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2006 nr. 380/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.150 din 19 decembrie 2005;

— Ordonanța Guvernului nr. 2/2006 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 20 ianuarie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 417/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 din 24 noiembrie 2006;

— Legea nr. 442/2006 pentru modificarea alin. (2) al art. 15 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 4 decembrie 2006.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), funcțiile publice de execuție temporar vacante pe o perioadă de cel puțin o lună pot fi ocupate pe perioadă determinată, astfel:

a) prin redistribuirea funcționarilor publici din corpul de rezervă care îndeplinesc condițiile specifice pentru ocuparea funcției publice respective;

b) prin numire pe perioadă determinată, prin concurs în condițiile legii, în situația în care în corpul de rezervă nu există funcționari publici care să îndeplinească cerințele specifice pentru a fi redistribuiți în conformitate cu dispozițiile prevăzute la lit. a). Persoana numită în aceste condiții dobândește calitatea de funcționar public numai pe această perioadă și nu beneficiază la încetarea raportului de serviciu de dreptul de a intra în corpul de rezervă al funcționarilor publici.

Art. 5. — (1) Pot beneficia de statute speciale funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul următoarelor servicii publice:

- a) structurile de specialitate ale Parlamentului României;
- b) structurile de specialitate ale Administrației Prezidențiale;
- c) structurile de specialitate ale Consiliului Legislativ;
- d) serviciile diplomatice și consulare;
- e) autoritatea vamală;
- f) poliția și alte structuri ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative;
- g) alte servicii publice stabilite prin lege.

(2) Prin statutele speciale prevăzute la alin. (1) se pot reglementa:

- a) drepturi, îndatoriri și incompatibilități specifice, altele decât cele prevăzute de prezenta lege;
- b) funcții publice specifice.

(3) În cazul statutelor speciale aplicabile serviciilor diplomatice și consulare, precum și polițiștilor și altor structuri ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative, dispozițiile speciale pot reglementa prevederi de natura celor prevăzute la alin. (2), precum și cu privire la carieră.

Art. 6. — Prevederile prezentei legi nu se aplică:

a) personalului contractual salariat din aparatul propriu al autorităților și instituțiilor publice, care desfășoară activități de secretariat, administrative, protocol, gospodărire, întreținere-reparații și de deservire, pază, precum și altor categorii de personal care nu exercită prerogative de putere publică. Persoanele care ocupă aceste funcții nu au calitatea de funcționar public și li se aplică legislația muncii;

b) personalului salariat încadrat, pe baza încrederii personale, la cabinetul demnitarului;

c) corpului magistraților;

d) cadrelor didactice;

e) persoanelor numite sau alese în funcții de demnitate publică.

CAPITOLUL II

Clasificarea funcțiilor publice. Categorii de funcționari publici

Art. 7. — (1) Funcțiile publice se clasifică după cum urmează:

- a) funcții publice generale și funcții publice specifice;
- b) funcții publice din clasa I, funcții publice din clasa a II-a, funcții publice din clasa a III-a;
- c) funcții publice de stat, funcții publice teritoriale și funcții publice locale.

(2) Funcțiile publice generale reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter general și comun

tuturor autorităților și instituțiilor publice, în vederea realizării competențelor lor generale.

(3) Funcțiile publice specifice reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific unor autorități și instituții publice, stabilite în vederea realizării competențelor lor specifice, sau care necesită competențe și responsabilități specifice.

(4) Echivalarea funcțiilor publice specifice cu funcțiile publice generale, în condițiile legii, se face prin statutele speciale prevăzute la art. 5 alin. (1) sau, la propunerea autorităților și instituțiilor publice, de Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

Art. 8. — (1) *Funcțiile publice de stat* sunt funcțiile publice stabilite și avizate, potrivit legii, în cadrul ministerelor, organelor de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în cadrul autorităților administrative autonome.

(2) *Funcțiile publice teritoriale* sunt funcțiile publice stabilite și avizate, potrivit legii, în cadrul instituției prefectului, serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale.

(3) *Funcțiile publice locale* sunt funcțiile publice stabilite și avizate, potrivit legii, în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora.

Art. 9. — Funcțiile publice se împart în 3 clase, definite în raport cu nivelul studiilor necesare ocupării funcției publice, după cum urmează:

a) clasa I cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă;

b) clasa a II-a cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii superioare de scurtă durată, absolvite cu diplomă;

c) clasa a III-a cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii liceale, respectiv studii medii liceale, finalizate cu diplomă de bacalaureat.

Art. 10. — (1) După nivelul atribuțiilor titularului funcției publice, funcțiile publice se împart în trei categorii după cum urmează:

a) funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici;

b) funcții publice corespunzătoare categoriei funcționarilor publici de conducere;

c) funcții publice corespunzătoare categoriei funcționarilor publici de execuție.

(2) Funcționarii publici numiți în funcțiile publice din clasele a II-a și a III-a pot ocupa numai funcții publice de execuție.

Art. 11. — (1) Funcționarii publici sunt debutanți sau definitiv.

(2) Pot fi numite funcționari publici debutanți persoanele care au promovat concursul pentru ocuparea unei funcții publice de grad profesional debutant.

(3) Pot fi numiți funcționari publici definitiv:

a) funcționarii publici debutanți care au efectuat perioada de stagiu prevăzută de lege și au obținut rezultat corespunzător la evaluare;

b) persoanele care intră în corpul funcționarilor publici prin concurs și care au vechimea în specialitatea studiilor necesare ocupării funcției publice de minimum 12 luni, 8 luni și, respectiv, 6 luni, în funcție de nivelul studiilor absolvite.

Art. 12. — Categoria înalților funcționari publici cuprinde persoanele care sunt numite în una dintre următoarele funcții publice:

- a) secretar general al Guvernului și secretar general adjunct al Guvernului;
- b) secretar general din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
- c) prefect;
- d) secretar general adjunct din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
- e) subprefect;
- f) inspector guvernamental.

Art. 13. — (1) Categoria funcționarilor publici de conducere cuprinde persoanele numite în una dintre următoarele funcții publice:

a) director general și director general adjunct din aparatul autorităților administrative autonome, al ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora;

b) director și director adjunct din aparatul autorităților administrative autonome, al ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora;

c) secretar al unității administrativ-teritoriale;

d) director executiv și director executiv adjunct ai serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, în cadrul instituției prefectului, în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora;

e) șef serviciu, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia;

f) șef birou, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia.

(2) În cadrul autorităților administrative autonome pot fi stabilite și funcțiile publice prevăzute la alin. (1) lit. e) și f), precum și alte funcții publice prevăzute în reglementările specifice.

(3) Funcțiile publice prevăzute la alin. (1) lit. a) se pot stabili și în cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică locală care au un număr de minimum 150 de posturi.

Art. 14. — (1) Sunt funcționari publici de execuție din clasa I persoanele numite în următoarele funcții publice generale: consilier, consilier juridic, auditor, expert, inspector, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora.

(2) Sunt funcționari publici de execuție din clasa a II-a persoanele numite în funcția publică generală de referent de specialitate, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia.

(3) Sunt funcționari publici de execuție din clasa a III-a persoanele numite în funcția publică generală de referent, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia.

Art. 15. — Funcțiile publice de execuție sunt structurate pe grade profesionale, după cum urmează:

- a) superior, ca nivel maxim;
- b) principal;
- c) asistent;
- d) debutant.

CAPITOLUL III

Categoria înalților funcționari publici

Art. 16. — (1) Înalții funcționari publici realizează managementul de nivel superior în administrația publică centrală și în autoritățile administrative autonome.

(2) Pentru a ocupa o funcție publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici persoana trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) cele prevăzute la art. 54;

b) studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă;

c) cel puțin 5 ani vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice;

d) a absolvit programele de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici ori a exercitat un mandat complet de parlamentar;

e) a promovat concursul național pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici.

(3) Pentru ocuparea funcțiilor publice prevăzute la art. 12 lit. a), b) și d) se pot stabili condiții specifice sau proceduri specifice, în condițiile legii.

Art. 17. — Programele de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici se organizează în condițiile legii.

Art. 18. — (1) Intrarea în categoria înalților funcționari publici se face prin concurs național. Recrutarea se face de către o comisie permanentă, independentă, formată din 7 membri, numiți prin decizie a primului-ministru. Membrii comisiei au mandate fixe de 10 ani și jumătate și sunt numiți prin rotație.

(2) Persoanele care au promovat concursul național prevăzut la alin. (1) pot fi numite în funcțiile publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici.

(3) Structura, criteriile de desemnare a membrilor, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale comisiei prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. 19. — (1) Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a înalților funcționari publici se fac, în condițiile legii, de către:

a) Guvern, pentru funcțiile publice prevăzute la art. 12 lit. a), c) și e);

b) primul-ministru, pentru funcțiile publice prevăzute la art. 12 lit. b), d) și f).

(2) Numirea într-o funcție publică prevăzută la art. 12 lit. a), b) și d) se face dintre persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 16 alin. (2) și (3).

(3) La eliberarea din funcția publică, înalții funcționari publici au dreptul la compensații materiale, stabilite potrivit legii privind sistemul unitar de salarizare a funcționarilor publici.

Art. 20. — (1) Evaluarea performanțelor profesionale individuale ale înalților funcționari publici se face anual, în condițiile legii.

(2) Evaluarea generală a înalților funcționari publici se face o dată la 2 ani, în scopul confirmării cunoștințelor profesionale, aptitudinilor și abilităților necesare exercitării funcției publice.

(3) Înalții funcționari publici au obligația de a urma anual cursuri de perfecționare profesională, în condițiile legii.

(4) Evaluarea anuală prevăzută la alin. (1) și evaluarea generală prevăzută la alin. (2) se fac de către o comisie de evaluare, ai cărei membri sunt numiți prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului internelor și reformei administrative.

CAPITOLUL IV

Managementul funcțiilor publice și al funcționarilor publici

SECȚIUNEA 1

Agenția Națională a Funcționarilor Publici

Art. 21. — (1) Pentru crearea și dezvoltarea unui corp de funcționari publici profesionist, stabil și imparțial se înființează, în subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, Agenția Națională a Funcționarilor Publici, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică.

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici este condusă de un președinte, cu rang de secretar de stat, numit de către primul-ministru, la propunerea ministrului internelor și reformei administrative. În exercitarea atribuțiilor care îi revin, președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici emite ordine cu caracter normativ și individual.

(3) Agenția Națională a Funcționarilor Publici este finanțată de la bugetul de stat.

Art. 22. — (1) Agenția Națională a Funcționarilor Publici are următoarele atribuții:

- a) elaborează politicile și strategiile privind managementul funcției publice și al funcționarilor publici;
- b) elaborează și avizează proiecte de acte normative privind funcția publică și funcționarii publici;
- c) monitorizează și controlează modul de aplicare a legislației privind funcția publică și funcționarii publici în cadrul autorităților și instituțiilor publice;
- d) elaborează reglementări comune, aplicabile tuturor autorităților și instituțiilor publice, privind funcțiile publice, precum și instrucțiuni privind aplicarea unitară a legislației în domeniul funcției publice și al funcționarilor publici;
- e) elaborează proiectul legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare pentru funcționarii publici;
- f) stabilește criteriile pentru evaluarea activității funcționarilor publici;
- g) centralizează propunerile de instruire a funcționarilor publici, stabilite ca urmare a evaluării performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici;
- h) colaborează cu Institutul Național de Administrație la stabilirea tematicii specifice programelor de formare specializată în administrația publică și de perfecționare a funcționarilor publici;
- i) întocmește și administrează baza de date cuprinzând evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici;
- j) aprobă condițiile de participare și procedura de organizare a recrutării și promovării pentru funcțiile publice pentru care organizează concurs, avizează și monitorizează recrutarea și promovarea pentru celelalte funcții publice, în condițiile prezentei legi;
- k) realizează redistribuirea funcționarilor publici cărora le-au încetat raporturile de serviciu din motive neimputabile lor;
- l) acordă asistență de specialitate și coordonează metodologic compartimentele de resurse umane din cadrul autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale;

m) participă la negocierile dintre organizațiile sindicale reprezentative ale funcționarilor publici și Ministerul Internelor și Reformei Administrative;

n) colaborează cu organisme și cu organizații internaționale din domeniul său de activitate;

o) elaborează anual, cu consultarea autorităților și instituțiilor publice, Planul de ocupare a funcțiilor publice, pe care îl supune spre aprobare Guvernului;

p) întocmește raportul anual cu privire la managementul funcțiilor publice și al funcționarilor publici, pe care îl prezintă Guvernului;

q) constată contravenții și aplică sancțiuni, în condițiile legii.

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege.

(3) Agenția Națională a Funcționarilor Publici are legitimitate procesuală activă și poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă cu privire la:

- a) actele prin care autoritățile sau instituțiile publice încalcă legislația referitoare la funcția publică și funcționarii publici, constatate ca urmare a activității proprii de control;
- b) refuzul autorităților și instituțiilor publice de a aplica prevederile legale în domeniul funcției publice și al funcționarilor publici.

(4) Actul atacat potrivit alin. (3) este suspendat de drept.

(5) Președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici poate sesiza și prefectul în legătură cu actele ilegale emise de autoritățile sau instituțiile publice locale.

Art. 23. — (1) Planul de ocupare a funcțiilor publice stabilește:

- a) numărul maxim al funcțiilor publice rezervate promovării funcționarilor publici;
- b) numărul maxim al funcțiilor publice care vor fi rezervate în scopul promovării rapide;
- c) numărul maxim al funcțiilor publice care vor fi ocupate prin recrutare;
- d) numărul maxim al funcțiilor publice care vor fi înființate;
- e) numărul maxim al funcțiilor publice care vor fi supuse reorganizării;
- f) numărul maxim de funcții publice pe fiecare clasă, categorie și pe grade profesionale;
- g) numărul maxim al funcțiilor publice de conducere și al funcțiilor publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici.

(2) Planul de ocupare a funcțiilor publice se elaborează anual, cu consultarea sindicatelor reprezentative ale funcționarilor publici, astfel:

- a) de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, pe baza propunerilor ordonatorilor principali de credite, pentru autoritățile și instituțiile publice din administrația publică centrală;
- b) de către primar sau, după caz, de către președintele consiliului județean, prin aparatul de specialitate, pentru autoritățile și instituțiile publice din administrația publică locală.

(3) Planul de ocupare a funcțiilor publice se întocmește centralizat, pe fiecare ordonator principal de credite și pe fiecare instituție din subordinea acesteia sau finanțată prin bugetul său.

(4) În situația prevăzută la alin. (2) lit. a), planul de ocupare a funcțiilor publice se aprobă prin hotărâre a Guvernului. În situația prevăzută la alin. (2) lit. b), planul de ocupare a funcțiilor publice se aprobă prin hotărâre a consiliului local, respectiv a consiliului județean.

(5) Pentru autoritățile și instituțiile publice din administrația publică locală, proiectul planului de ocupare a

funcțiilor publice se transmite Agenției Naționale a Funcționarilor Publici cu 45 de zile înainte de data aprobării. În situația în care Agenția Națională a Funcționarilor Publici constată neregularități în structura acestuia, autoritățile sau instituțiile publice au obligația de a modifica proiectul planului de ocupare a funcțiilor publice, pe baza observațiilor Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în conformitate cu prevederile legale.

Art. 24. — Gestiunea curentă a resurselor umane și a funcțiilor publice este organizată și realizată, în cadrul fiecărei autorități și instituții publice, de către un compartiment specializat, care colaborează direct cu Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

SECȚIUNEA a 2-a

Evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici

Art. 25. — (1) Agenția Națională a Funcționarilor Publici administrează evidența națională a funcțiilor publice și a funcționarilor publici, pe baza datelor transmise de autoritățile și instituțiile publice.

(2) Evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici se ține în cadrul fiecărei autorități sau instituții publice, potrivit formatului stabilit de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici. Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a transmite Agenției Naționale a Funcționarilor Publici toate informațiile cuprinse în evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici din cadrul acestora.

(3) În scopul asigurării gestionării eficiente a resurselor umane, precum și pentru urmărirea carierei funcționarului public, autoritățile și instituțiile publice întocmesc dosarul profesional pentru fiecare funcționar public.

(4) Formatul standard al evidenței funcțiilor publice și a funcționarilor publici, precum și conținutul dosarului profesional se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. 26. — (1) Autoritățile și instituțiile publice răspund de întocmirea și actualizarea dosarelor profesionale ale funcționarilor publici și asigură păstrarea acestora în condiții de siguranță.

(2) În cazurile de transfer sau de încetare a raporturilor de serviciu, autoritatea sau instituția publică păstrează o copie a dosarului profesional și înmânează originalul funcționarului public, pe bază de semnătură.

(3) Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a comunica Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare, orice modificare intervenită în situația funcționarilor publici.

(4) Persoanele care au acces la datele cuprinse în evidența națională a funcțiilor publice și a funcționarilor publici, precum și la dosarul profesional al funcționarului public au obligația de a păstra confidențialitatea datelor cu caracter personal, în condițiile legii.

(5) La solicitarea funcționarului public, autoritatea sau instituția publică este obligată să elibereze un document care să ateste activitatea desfășurată de acesta, vechimea în muncă, în specialitate și în funcția publică.

CAPITOLUL V Drepturi și îndatoriri

SECȚIUNEA 1

Drepturile funcționarilor publici

Art. 27. — (1) Dreptul la opinie al funcționarilor publici este garantat.

(2) Este interzisă orice discriminare între funcționarii publici pe criterii politice, de apartenență sindicală, convingeri religioase, etnice, de sex, orientare sexuală, stare materială, origine socială sau de orice altă asemenea natură.

Art. 28. — Funcționarul public are dreptul de a fi informat cu privire la deciziile care se iau în aplicarea prezentului statut și care îl vizează în mod direct.

Art. 29. — (1) Dreptul de asociere sindicală este garantat funcționarilor publici.

(2) Funcționarii publici pot, în mod liber, să înființeze organizații sindicale, să adere la ele și să exercite orice mandat în cadrul acestora.

(3) În situația în care înalții funcționari publici sau funcționarii publici de conducere sunt aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale, aceștia au obligația ca în termen de 15 zile de la alegerea în organele de conducere ale organizațiilor sindicale să opteze pentru una dintre cele două funcții. În cazul în care funcționarul public optează pentru desfășurarea activității în funcția de conducere în organizațiile sindicale, raporturile de serviciu ale acestuia se suspendă pe o perioadă egală cu cea a mandatului în funcția de conducere din organizația sindicală.

(4) Funcționarii publici se pot asocia în organizații profesionale sau în alte organizații având ca scop protejarea intereselor profesionale.

Art. 30. — (1) Funcționarilor publici le este recunoscut dreptul la grevă, în condițiile legii.

(2) Funcționarii publici care se află în grevă nu beneficiază de salariu și alte drepturi salariale pe durata grevei.

Art. 31. — (1) Pentru activitatea desfășurată, funcționarii publici au dreptul la un salariu compus din:

- salariul de bază;
- sporul pentru vechime în muncă;
- suplimentul postului;*);
- suplimentul corespunzător treptei de salarizare.*)

(2) Funcționarii publici beneficiază de prime și alte drepturi salariale, în condițiile legii.

(3) Salarizarea funcționarilor publici se face în conformitate cu prevederile legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare pentru funcționarii publici.

Art. 32. — Funcționarii publici care, potrivit legii, sunt obligați să poarte uniformă în timpul serviciului o primesc gratuit.

Art. 33. — (1) Durata normală a timpului de lucru pentru funcționarii publici este, de regulă, de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână.

*) În perioada 2004—2006, prevederile referitoare la suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare au fost suspendate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 76/2005, și prin Ordonanța Guvernului nr. 2/2006 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 417/2006.

(2) Pentru orele lucrate din dispoziția conducătorului autorității sau instituției publice peste durata normală a timpului de lucru sau în zilele de sărbători legale ori declarate zile nelucrătoare funcționarii publici de execuție au dreptul la recuperare sau la plata majorată cu un spor de 100% din salariul de bază. Numărul orelor plătite cu sporul de 100% nu poate depăși 360 într-un an.*)

Art. 34. — (1) Funcționarii publici pot fi aleși sau numiți într-o funcție de demnitate publică, în condițiile legii.

(2) Înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere pot fi numiți în funcții de demnitate publică numai după încetarea, în condițiile legii, a raporturilor de serviciu.

(3) Înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere pot candida pentru funcții de demnitate publică numai după încetarea, în condițiile legii, a raporturilor de serviciu.

Art. 35. — (1) Funcționarii publici au dreptul, în condițiile legii, la concediu de odihnă, la concedii medicale și la alte concedii.

(2) Funcționarul public are dreptul, pe lângă indemnizația de concediu, la o primă egală cu salariul de bază din luna anterioară plecării în concediu, care se impozitează separat.**)

Art. 36. — În perioada concediilor de boală, a concediilor de maternitate și a celor pentru creșterea și îngrijirea copiilor, raporturile de serviciu nu pot înceta și nu pot fi modificate decât din inițiativa funcționarului public în cauză.

Art. 37. — Autoritățile și instituțiile publice au obligația să asigure funcționarilor publici condiții normale de muncă și igienă, de natură să le ocrotească sănătatea și integritatea fizică și psihică.

Art. 38. — Funcționarii publici beneficiază de asistență medicală, proteze și medicamente, în condițiile legii.

Art. 39. — Funcționarii publici beneficiază de pensii, precum și de celelalte drepturi de asigurări sociale de stat, potrivit legii.

Art. 40. — (1) În caz de deces al funcționarului public, membrii familiei, care au, potrivit legii, dreptul la pensie de urmaș, primesc pe o perioadă de 3 luni echivalentul salariului de bază din ultima lună de activitate a funcționarului public decedat.

(2) În cazul în care decizia pentru pensia de urmaș nu a fost emisă din vina autorității sau a instituției publice în termen de 3 luni de la data decesului, aceasta va achita în continuare drepturile prevăzute la alin. (1) până la emiterea deciziei pentru pensia de urmaș.

Art. 41. — (1) Funcționarii publici beneficiază în exercitarea atribuțiilor lor de protecția legii.

(2) Autoritatea sau instituția publică este obligată să asigure protecția funcționarului public împotriva amenințărilor, violențelor, faptelor de ultraj cărora le-ar putea fi victimă în exercitarea funcției publice sau în legătură cu aceasta. Pentru garantarea acestui drept, autoritatea sau instituția publică va solicita sprijinul organelor abilitate, potrivit legii.

(3) Măsurile speciale de protecție pentru funcționarii publici cu atribuții de control și inspecție, executare silită a creanțelor bugetare, precum și pentru alte categorii de funcționari publici care desfășoară activități cu grad ridicat

de risc profesional se stabilesc prin acte normative, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici sau de către autorități și instituții publice, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. 42. — Autoritatea sau instituția publică este obligată să îl despăgubească pe funcționarul public în situația în care acesta a suferit, din culpa autorității sau instituției publice, un prejudiciu material în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.

SECȚIUNEA a 2-a

Îndatoririle funcționarilor publici

Art. 43. — (1) Funcționarii publici au obligația să își îndeplinească cu profesionalism, imparțialitate și în conformitate cu legea îndatoririle de serviciu și să se abțină de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice ori prestigiului corpului funcționarilor publici.

(2) Funcționarii publici de conducere sunt obligați să sprijine propunerile și inițiativele motivate ale personalului din subordine, în vederea îmbunătățirii activității autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea, precum și acalității serviciilor publice oferite cetățenilor.

(3) Funcționarii publici au îndatorirea de a respecta normele de conduită profesională și civică prevăzute de lege.

Art. 44. — (1) Funcționarilor publici le este interzis să ocupe funcții de conducere în structurile sau organele de conducere, alese sau numite, ale partidelor politice, definite conform statutului acestora, ale organizațiilor cărora le este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice sau ale fundațiilor ori asociațiilor care funcționează pe lângă partidele politice.

(2) Înalților funcționari publici le este interzis să facă parte din partide politice, organizații cărora le este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice sau din fundațiile ori asociațiile care funcționează pe lângă partidele politice.

(3) Funcționarii publici au obligația ca, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, să se abțină de la exprimarea sau manifestarea publică a convingerilor și preferințelor lor politice, să nu favorizeze vreun partid politic sau vreo organizație căreia îi este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice.

Art. 45. — (1) Funcționarii publici răspund, potrivit legii, de îndeplinirea atribuțiilor ce le revin din funcția publică pe care o dețin, precum și a atribuțiilor ce le sunt delegate.

(2) Funcționarul public este obligat să se conformeze dispozițiilor primite de la superiorii ierarhici.

(3) Funcționarul public are dreptul să refuze, în scris și motivat, îndeplinirea dispozițiilor primite de la superiorul ierarhic, dacă le consideră ilegale. Dacă cel care a emis dispoziția o formulează în scris, funcționarul public este obligat să o execute, cu excepția cazului în care aceasta este vădit ilegală. Funcționarul public are îndatorirea să aducă la cunoștință superiorului ierarhic al persoanei care a emis dispoziția astfel de situații.

*) Până la data de 31 decembrie 2005, prevederile referitoare la acordarea orelor suplimentare au fost suspendate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 76/2005.

**) Până la data de 31 decembrie 2006, prevederile referitoare la acordarea primelor cu ocazia plecării în concediul de odihnă au fost suspendate succesiv prin legile bugetare anuale, precum și prin actele normative anuale de salarizare a funcționarilor publici.

Art. 46. — Funcționarii publici au obligația să păstreze secretul de stat, secretul de serviciu, precum și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care iau cunoștință în exercitarea funcției publice, în condițiile legii, cu excepția informațiilor de interes public.

Art. 47. — (1) Funcționarilor publici le este interzis să solicite sau să accepte, direct sau indirect, pentru ei sau pentru alții, în considerarea funcției lor publice, daruri sau alte avantaje.

(2) La numirea într-o funcție publică, precum și la încetarea raportului de serviciu, funcționarii publici sunt obligați să prezinte, în condițiile legii, conducătorului autorității sau instituției publice declarația de avere. Declarația de avere se actualizează anual, potrivit legii.

Art. 48. — (1) Funcționarii publici au obligația de a rezolva, în termenele stabilite de către superiorii ierarhici, lucrările repartizate.

(2) Funcționarilor publici le este interzis să primească direct cereri a căror rezolvare intră în competența lor sau să discute direct cu petenții, cu excepția celor cărora le sunt stabilite asemenea atribuții, precum și să intervină pentru soluționarea acestor cereri.

Art. 49. — Funcționarii publici au obligația să respecte întocmai regimul juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților, stabilite potrivit legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Perfecționarea profesională a funcționarilor publici

Art. 50. — Funcționarii publici au dreptul și obligația de a-și îmbunătăți în mod continuu abilitățile și pregătirea profesională.

Art. 51. — (1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să prevadă în bugetul anual propriu sumele necesare pentru acoperirea cheltuielilor de perfecționare profesională a funcționarilor publici organizată la inițiativa ori în interesul autorității sau instituției publice.

(2) Pe perioada în care funcționarii publici urmează forme de perfecționare profesională, beneficiază de drepturile salariale cuvenite, în situația în care acestea sunt:

a) organizate la inițiativa ori în interesul autorității sau instituției publice;

b) urmate la inițiativa funcționarului public, cu acordul conducătorului autorității sau instituției publice.

(3) Funcționarii publici care urmează forme de perfecționare profesională, a căror durată este mai mare de 90 de zile într-un an calendaristic, organizate în țară sau în străinătate, finanțate din bugetul de stat sau bugetul local, sunt obligați să se angajeze în scris că vor lucra în administrația publică între 2 și 5 ani de la terminarea programelor, proporțional cu numărul zilelor de perfecționare profesională, dacă pentru programul respectiv nu este prevăzută o altă perioadă.

(4) Funcționarii publici care au urmat forme de perfecționare profesională, în condițiile alin. (3), ale căror rapoarturi de serviciu încetează, potrivit dispozițiilor art. 97 lit. b), d) și e), ale art. 98 alin. (1) lit. f) și g) sau ale art. 99 alin. (1) lit. d), înainte de împlinirea termenului prevăzut sunt obligați să restituie contravaloarea cheltuielilor efectuate pentru perfecționare, precum și, după caz, drepturile salariale primite pe perioada perfecționării, calculate în condițiile legii proporțional cu perioada rămasă până la împlinirea termenului.

(5) Prevederile alin. (4) nu se aplică în cazul în care funcționarul public nu mai deține funcția publică din motive neimputabile acestuia.

(6) În cazul în care persoanele care au urmat o formă de perfecționare, dar nu au absolvit-o din vina lor, sunt obligate să restituie instituției sau autorității publice contravaloarea cheltuielilor efectuate pentru perfecționare, precum și drepturile salariale primite în perioada perfecționării, calculate în condițiile legii, dacă acestea au fost suportate de autoritatea sau instituția publică.

Art. 52. — Nu constituie forme de perfecționare profesională și nu pot fi finanțate din bugetul de stat sau din bugetul local studiile universitare sau studiile de doctorat.

Art. 53. — Autoritățile și instituțiile publice au obligația să comunice anual Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în condițiile legii, planul de perfecționare profesională a funcționarilor publici, precum și fondurile prevăzute în bugetul anual propriu pentru acoperirea cheltuielilor de perfecționare profesională a funcționarilor publici, organizate la inițiativa ori în interesul autorității sau instituției publice.

CAPITOLUL VI

Carierea funcționarilor publici

SECȚIUNEA 1

Recrutarea funcționarilor publici

Art. 54. — Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții:

- are cetățenia română și domiciliul în România;
- cunoaște limba română, scris și vorbit;
- are vârsta de minimum 18 ani împliniți;
- are capacitate deplină de exercițiu;
- are o stare de sănătate corespunzătoare funcției publice pentru care candidează, atestată pe bază de examen medical de specialitate;
- îndeplinește condițiile de studii prevăzute de lege pentru funcția publică;
- îndeplinește condițiile specifice pentru ocuparea funcției publice;
- nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;
- nu a fost destituită dintr-o funcție publică sau nu i-a încetat contractul individual de muncă pentru motive disciplinare în ultimii 7 ani;
- nu a desfășurat activitate de poliție politică, astfel cum este definită prin lege.

Art. 55. — Ocuparea funcțiilor publice vacante și a funcțiilor publice temporar vacante se poate face numai în condițiile prezentei legi.

Art. 56. — Ocuparea funcțiilor publice se face prin:

- promovare;
- transfer;
- redistribuire;
- recrutare;
- alte modalități prevăzute expres de prezenta lege.

Art. 57. — (1) Recrutarea în vederea intrării în corpul funcționarilor publici se face prin concurs, în limita funcțiilor publice vacante rezervate în acest scop prin planul de ocupare a funcțiilor publice.

(2) Condițiile de participare și procedura de organizare a concursului se stabilesc potrivit legii.

(3) Concursul are la bază principiile competiției deschise, transparenței, meritelor profesionale și competenței, precum și cel al egalității accesului la funcțiile publice pentru fiecare cetățean care îndeplinește condițiile legale.

(4) Anunțul privind concursul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și într-un cotidian de largă circulație, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării concursului. În mod excepțional, termenul de 30 de zile poate fi redus, în condițiile legii, pentru concursul organizat în vederea ocupării funcțiilor publice de execuție temporar vacante.

(5) Condițiile minime de vechime în specialitatea studiilor necesare participării la concursul de recrutare organizat pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție se stabilesc astfel:

a) un an în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție de grad profesional asistent din clasa I, 8 luni pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție de grad profesional asistent din clasa a II-a sau 6 luni pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție de grad profesional asistent din clasa a III-a;

b) 5 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție de grad profesional principal;

c) 9 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție de grad profesional superior.

(6) Condițiile minime de vechime în specialitatea studiilor necesare participării la concursul de recrutare organizat pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere se stabilesc astfel:

a) 2 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere de: șef birou, șef serviciu și secretar al comunei, precum și a funcțiilor publice specifice asimilate acestora;

b) 5 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere, altele decât cele prevăzute la lit. a).

(7) Pentru participarea la concursul de recrutare organizat pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere, candidații trebuie să fi absolvit studii de masterat sau postuniversitare în domeniul administrației publice, management ori în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice.

Art. 58. — (1) Concursul de recrutare pentru funcțiile publice vacante din autoritățile și instituțiile publice centrale este organizat, în condițiile legii, astfel:

a) de către comisia prevăzută la art. 18 alin. (1) pentru înalții funcționari publici. Secretariatul tehnic al comisiei se asigură de Agenția Națională a Funcționarilor Publici;

b) de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere generale și specifice;

c) de către autorități și instituții publice, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție generale și specifice.

(2) Concursul de recrutare pentru funcțiile publice vacante din autoritățile și instituțiile publice din administrația publică locală este organizat, în condițiile legii, astfel:

a) de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, pentru funcțiile publice de conducere din următoarele domenii: protecția copilului, evidența informatizată a persoanei, audit public intern, financiar-contabilitate,

urbanism și arhitectură, resurse umane, integrare europeană, pentru secretarii unităților administrativ-teritoriale, precum și pentru funcțiile publice de execuție din domeniul auditului public intern;

b) de către autorități și instituții publice, pentru ocuparea funcțiilor publice vacante, altele decât cele prevăzute la lit. a).

(3) În situația prevăzută la alin. (2) lit. b), autoritățile și instituțiile publice din administrația publică locală au obligația de a informa Agenția Națională a Funcționarilor Publici înainte cu 10 zile de demararea procedurii de organizare și desfășurare a concursurilor. În situația în care Agenția Națională a Funcționarilor Publici constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale privind organizarea și desfășurarea concursurilor dispune amânarea sau suspendarea organizării și desfășurării concursului.

(4) Agenția Națională a Funcționarilor Publici poate delega autorităților sau instituțiilor publice, în condițiile legii, competența de a organiza concursuri de recrutare pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere generale și specifice.

Art. 59. — Concursul pentru admiterea la programele organizate în condițiile legii pentru obținerea statutului de manager public se organizează și se gestionează de instituțiile abilitate potrivit legii să organizeze astfel de programe, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

SECȚIUNEA a 2-a

Perioada de stagiu

Art. 60. — (1) Perioada de stagiu are ca obiect verificarea aptitudinilor profesionale în îndeplinirea atribuțiilor și responsabilităților unei funcții publice, formarea practică a funcționarilor publici debutanți, precum și cunoașterea de către aceștia a specificului administrației publice și a exigențelor acesteia.

(2) Durata perioadei de stagiu este de 12 luni pentru funcționarii publici de execuție din clasa I, 8 luni pentru cei din clasa a II-a și 6 luni pentru cei din clasa a III-a.

Art. 61. — (1) La terminarea perioadei de stagiu, pe baza rezultatului evaluării realizate, funcționarul public debutant va fi:

a) numit funcționar public de execuție definitiv în clasa corespunzătoare studiilor absolvite, în funcțiile publice prevăzute la art. 14, în gradul profesional asistent;

b) eliberat din funcția publică, în cazul în care a obținut la evaluarea activității calificativul „necorespunzător”.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. b) perioada de stagiu nu constituie vechime necesară pentru ocuparea unei funcții publice.

SECȚIUNEA a 3-a

Numirea funcționarilor publici

Art. 62. — (1) Numirea în funcțiile publice din categoria înalților funcționari publici se face în conformitate cu dispozițiile art. 19 alin. (1).

(2) Numirea în funcțiile publice de conducere pentru care se organizează concurs în condițiile art. 58 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. a) se face prin actul administrativ emis de conducătorii autorităților sau instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(3) Numirea în funcțiile publice pentru care se organizează concurs în condițiile art. 58 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. b) se face prin actul administrativ emis de

conducătorii autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală.

(4) Actul administrativ de numire are formă scrisă și trebuie să conțină temeiul legal al numirii, numele funcționarului public, denumirea funcției publice, data de la care urmează să exercite funcția publică, drepturile salariale, precum și locul de desfășurare a activității.

(5) Fișa postului aferentă funcției publice se anexează la actul administrativ de numire, iar o copie a acesteia se înmânează funcționarului public.

(6) La intrarea în corpul funcționarilor publici, funcționarul public depune jurământul de credință în termen de 3 zile de la emiterea actului de numire în funcția publică definitivă. Jurământul are următoarea formulă: „Jur să respect Constituția, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să îndeplinesc conștiincios îndatoririle ce îmi revin în funcția publică în care am fost numit, să păstrez secretul profesional și să respect normele de conduită profesională și civică. Așa să-mi ajute Dumnezeu.“ Formula religioasă de încheiere va respecta libertatea convingerilor religioase.

(7) Depunerea jurământului prevăzut la alin. (6) se consemnează în scris. Refuzul depunerii jurământului se consemnează în scris și atrage revocarea actului administrativ de numire în funcția publică. Obligația de organizare a depunerii jurământului aparține persoanei care are competența legală de numire.

SECȚIUNEA a 4-a

Promovarea funcționarilor publici și evaluarea performanțelor profesionale

Art. 63. — În carieră, funcționarul public poate promova în funcția publică și poate avansa în treptele de salarizare, în condițiile legii. Promovarea în clasă, promovarea în grade profesionale și avansarea în trepte de salarizare nu sunt condiționate de existența unui post vacant.

Art. 64. — (1) Promovarea este modalitatea de dezvoltare a carierei prin ocuparea unei funcții publice superioare.

(2) Promovarea în gradul profesional imediat superior celui deținut de funcționarul public se face prin concurs sau examen, organizat anual, prin transformarea postului ocupat de funcționarul public ca urmare a promovării concursului sau examenului. Fișa postului funcționarului public care a promovat în funcția publică se completează cu noi atribuții și responsabilități.

Art. 65. — (1) Examenul de promovare în gradul profesional se organizează de autoritatea sau instituția publică, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în limita funcțiilor publice rezervate promovării, cu încadrarea în fondurile bugetare alocate.

(2) Pentru a participa la examenul de promovare în gradul profesional imediat superior celui deținut, funcționarul public trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să aibă cel puțin 4 ani vechime în gradul profesional al funcției publice din care promovează;
- b) să aibă cel puțin 2 ani vechime în treapta de salarizare din care avansează;
- c) să fi obținut cel puțin calificativul „bine“ la evaluarea performanțelor individuale în ultimii 2 ani;
- d) să nu aibă în cazierul administrativ o sancțiune disciplinară neradiată în condițiile prezentei legi.

(3) Funcționarii publici care nu îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute pentru promovarea în gradul profesional imediat superior celui deținut pot participa la concursul

organizat, în condițiile legii, în vederea promovării rapide în funcția publică.

Art. 66. — Pentru a participa la concursul de promovare într-o funcție publică de conducere, funcționarii publici trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să fie absolvenți de masterat sau de studii postuniversitare în domeniul administrației publice, management sau în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice;
- b) să fie numiți într-o funcție publică din clasa I;
- c) să îndeplinească cerințele specifice prevăzute în fișa postului;
- d) să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 57 alin. (6);
- e) să nu aibă în cazierul administrativ o sancțiune disciplinară neradiată în condițiile prezentei legi.

Art. 67. — Avansarea în trepte de salarizare se face în condițiile legii privind sistemul unitar de salarizare a funcționarilor publici.

Art. 68. — (1) În urma dobândirii unei diplome de studii de nivel superior în specialitatea în care își desfășoară activitatea, funcționarii publici de execuție au dreptul de a participa la examenul organizat pentru ocuparea unei funcții publice într-o clasă superioară celei în care sunt încadrați, în condițiile legii.

(2) Promovarea în condițiile alin. (1) se face prin transformarea postului ocupat de funcționarul public ca urmare a promovării examenului.

Art. 69. — (1) Evaluarea performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici se face anual.

(2) În urma evaluării performanțelor profesionale individuale, funcționarului public i se acordă unul dintre următoarele calificative: „foarte bine“, „bine“, „satisfăcător“, „nesatisfăcător“.

(3) Calificativele obținute la evaluarea profesională sunt avute în vedere la:

- a) avansarea în treptele de salarizare;
- b) promovarea într-o funcție publică superioară;
- c) eliberarea din funcția publică.

(4) În cadrul procesului de evaluare a performanțelor profesionale ale funcționarilor publici se stabilesc cerințele de formare profesională a funcționarilor publici.

(5) Metodologia de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, după consultarea organizațiilor sindicale ale funcționarilor publici, reprezentative la nivel național.

SECȚIUNEA a 5-a

Sistemul de promovare rapidă în funcția publică

Art. 70. — (1) Pot beneficia de sistemul de promovare rapidă în funcția publică:

- a) persoanele care au absolvit programe organizate, în condițiile legii, pentru obținerea statutului de manager public;
- b) funcționarii publici care au promovat concursul prevăzut la art. 65 alin. (3).

(2) Pot participa la concursul prevăzut la alin. (1) lit. b) funcționarii publici care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) au cel puțin 1 an vechime în gradul profesional al funcției publice din care promovează;
- b) au obținut calificativul „foarte bine“ la evaluarea performanțelor profesionale individuale din ultimul an;

c) nu au în cazierul administrativ o sancțiune disciplinară neradiată în condițiile prezentei legi;

d) au urmat cel puțin o formă de perfecționare profesională în ultimul an.

(3) Concursul pentru promovarea rapidă prevăzut la art. 65 alin. (3) se organizează anual, de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, în limita numărului de funcții publice rezervate promovării rapide.

Art. 71. — (1) Perioada în care o persoană a urmat programe organizate, în condițiile legii, pentru obținerea statutului de manager public este asimilată perioadei de stagi.

(2) În cazul nepromovării programelor prevăzute la alin. (1), perioada de stagi nu constituie vechime în specialitatea studiilor necesare ocupării funcțiilor publice și nici vechime în funcția publică.

CAPITOLUL VII

Acorduri colective. Comisii paritare

Art. 72. — (1) Autoritățile și instituțiile publice pot încheia anual, în condițiile legii, acorduri cu sindicatele reprezentative ale funcționarilor publici sau cu reprezentanții funcționarilor publici, care să cuprindă numai măsuri referitoare la:

- a) constituirea și folosirea fondurilor destinate îmbunătățirii condițiilor la locul de muncă;
- b) sănătatea și securitatea în muncă;
- c) programul zilnic de lucru;
- d) perfecționarea profesională;
- e) alte măsuri decât cele prevăzute de lege, referitoare la protecția celor aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale.

(2) În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, acordul se încheie cu reprezentanții funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică, desemnați în condițiile legii.

(3) Autoritatea sau instituția publică va furniza sindicatelor reprezentative sau reprezentanților funcționarilor publici informațiile necesare pentru încheierea acordurilor privind raporturile de serviciu, în condițiile legii.

Art. 73. — (1) În cadrul autorităților și instituțiilor publice se constituie comisii paritare.

(2) În alcătuirea comisiei paritare intră un număr egal de reprezentanți desemnați de conducătorul autorității sau instituției publice și de sindicatul reprezentativ al funcționarilor publici. În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, reprezentanții lor vor fi desemnați prin votul majorității funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică.

(3) Modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor paritare, precum și componența, atribuțiile și procedura de lucru ale acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. 74. — (1) Comisiile paritare sunt consultate în următoarele situații:

- a) la stabilirea măsurilor de îmbunătățire a activității autorităților și instituțiilor publice pentru care sunt constituite;
- b) la stabilirea oricăror măsuri privind pregătirea profesională a funcționarilor publici, dacă costurile acestora sunt suportate din fonduri bugetare;
- c) la stabilirea programului de lucru de către conducătorul autorității sau instituției publice;
- d) alte situații prevăzute de lege.

(2) În exercitarea atribuțiilor, comisiile paritare emit avize consultative.

(3) Comisiile paritare urmăresc permanent realizarea acordurilor stabilite între sindicatele reprezentative sau reprezentanții funcționarilor publici cu autoritățile sau instituțiile publice.

(4) Comisia paritară întocmește rapoarte trimestriale cu privire la respectarea prevederilor acordurilor încheiate în condițiile legii, pe care le comunică conducerii autorității sau instituției publice, precum și conducerii sindicatelor reprezentative ale funcționarilor publici.

CAPITOLUL VIII

Sanctiunile disciplinare și răspunderea funcționarilor publici

Art. 75. — Încălcarea de către funcționarii publici, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu atrage răspunderea disciplinară, contravențională, civilă sau penală, după caz.

Art. 76. — (1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim se poate adresa instanței judecătorești, în condițiile legii, împotriva autorității sau instituției publice care a emis actul sau care a refuzat să rezolve cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim.

(2) În cazul în care acțiunea se admite și se constată vinovăția funcționarului public, persoana respectivă va fi obligată la plata daunelor, solidar cu autoritatea sau instituția publică.

(3) Răspunderea juridică a funcționarului public nu se poate angaja dacă acesta a respectat prevederile legale și procedurile administrative aplicabile autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea.

Art. 77. — (1) Încălcarea cu vinovăție de către funcționarii publici a îndatoririlor corespunzătoare funcției publice pe care o dețin și a normelor de conduită profesională și civică prevăzute de lege constituie abateri disciplinare și atrage răspunderea disciplinară a acestora.

(2) Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

- a) întârzierea sistematică în efectuarea lucrărilor;
- b) neglijența repetată în rezolvarea lucrărilor;
- c) absențe nemotivate de la serviciu;
- d) nerespectarea în mod repetat a programului de lucru;
- e) intervențiile sau stăruințele pentru soluționarea unor cereri în afara cadrului legal;
- f) nerespectarea secretului profesional sau a confidențialității lucrărilor cu acest caracter;
- g) manifestări care aduc atingere prestigiului autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea;
- h) desfășurarea în timpul programului de lucru a unor activități cu caracter politic;
- i) refuzul de a îndeplini atribuțiile de serviciu;
- j) încălcarea prevederilor legale referitoare la îndatoriri, incompatibilități, conflicte de interese și interdicții stabilite prin lege pentru funcționarii publici;
- k) alte fapte prevăzute ca abateri disciplinare în actele normative din domeniul funcției publice și funcționarilor publici.

(3) Sanctiunile disciplinare sunt:

- a) mustrare scrisă;
- b) diminuarea drepturilor salariale cu 5—20% pe o perioadă de până la 3 luni;
- c) suspendarea dreptului de avansare în gradele de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani;

d) retrogradarea în treptele de salarizare sau retrogradarea în funcția publică pe o perioadă de până la un an;

e) destituirea din funcția publică.

(4) La individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportarea generală în timpul serviciului a funcționarului public, precum și de existența în antecedentele acestuia a altor sancțiuni disciplinare care nu au fost radiate în condițiile prezentei legi.

(5) Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 1 an de la data sesizării comisiei de disciplină cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârșirii abaterii disciplinare.

(6) În cazul în care fapta funcționarului public a fost sesizată ca abatere disciplinară și ca infracțiune, procedura angajării răspunderii disciplinare se suspendă până la dispunerea neînceperii urmăririi penale, scoaterii de sub urmărire penală ori încetării urmăririi penale sau până la data la care instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal.

(7) Pe perioada cercetării administrative, în situația în care funcționarul public care a săvârșit o abatere disciplinară poate influența cercetarea administrativă, conducătorul autorității sau instituției publice are obligația de a interzice accesul acestuia la documentele care pot influența cercetarea sau, după caz, de a dispune mutarea temporară a funcționarului public în cadrul altui compartiment sau altei structuri a autorității ori instituției publice.

Art. 78. — (1) Sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 77 alin. (3) lit. a) se poate aplica direct de către persoana care are competența legală de numire în funcția publică.

(2) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 77 alin. (3) lit. b)—e) se aplică de persoana care are competența legală de numire în funcția publică, la propunerea comisiei de disciplină.

(3) Sancțiunile disciplinare nu pot fi aplicate decât după cercetarea prealabilă a faptei săvârșite și după audierea funcționarului public. Audierea funcționarului public trebuie consemnată în scris, sub sancțiunea nulității. Refuzul funcționarului public de a se prezenta la audieri sau de a semna o declarație privitoare la abaterile disciplinare care i se impută se consemnează într-un proces-verbal.

Art. 79. — (1) Pentru analizarea faptelor sesizate ca abateri disciplinare și propunerea sancțiunii disciplinare aplicabile funcționarilor publici din autoritățile sau instituțiile publice se constituie comisii de disciplină.

(2) Din comisia de disciplină face parte și un reprezentant al organizației sindicale reprezentative sau, după caz, un reprezentant desemnat prin votul majorității funcționarilor publici pentru care este organizată comisia de disciplină, în cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat.

(3) Comisia de disciplină poate desemna unul sau mai mulți membri și, după caz, poate solicita compartimentelor de control din cadrul autorităților sau instituțiilor publice să cerceteze faptele sesizate și să prezinte rezultatele activității de cercetare.

(4) Comisia de disciplină pentru înalții funcționari publici este compusă din 5 înalți funcționari publici, numiți prin decizia primului-ministru, la propunerea ministrului internelor și reformei administrative.

(5) Modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, precum și componența, atribuțiile,

modul de sesizare și procedura de lucru ale acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. 80. — Funcționarul public nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ, solicitând anularea sau modificarea, după caz, a ordinului sau dispoziției de sancționare.

Art. 81. — (1) Pentru evidențierea situației disciplinare a funcționarului public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici va elibera un cazier administrativ, conform bazei de date pe care o administrează.

(2) Cazierul administrativ este un act care cuprinde sancțiunile disciplinare aplicate funcționarului public și care nu au fost radiate în condițiile legii.

(3) Cazierul administrativ este necesar în următoarele cazuri:

a) desemnarea unui funcționar public ca membru în comisia de concurs pentru recrutarea funcționarilor publici;

b) desemnarea unui funcționar public în calitate de președinte și membru în comisia de disciplină;

c) desemnarea unui funcționar public ca membru în comisia paritară;

d) ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici sau categoriei funcționarilor publici de conducere;

e) în orice alte situații prevăzute de lege.

(4) Cazierul administrativ este eliberat la solicitarea:

a) funcționarului public interesat;

b) conducătorului autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea;

c) președintelui comisiei de disciplină;

d) altor persoane prevăzute de lege.

Art. 82. — (1) Sancțiunile disciplinare se radiază de drept, după cum urmează:

a) în termen de 6 luni de la aplicare, sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 77 alin. (3) lit. a);

b) în termen de un an de la expirarea termenului pentru care au fost aplicate, sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 77 alin. (3) lit. b)—d);

c) în termen de 7 ani de la aplicare, sancțiunea prevăzută la art. 77 alin. (3) lit. e).

(2) Radierea sancțiunilor disciplinare prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se constată prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice.

Art. 83. — (1) Răspunderea contravențională a funcționarilor publici se angajează în cazul în care aceștia au săvârșit o contravenție în timpul și în legătură cu sarcinile de serviciu.

(2) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii funcționarul public se poate adresa cu plângere la judecătoria în a cărei circumscripție își are sediul autoritatea sau instituția publică în care este numit funcționarul public sancționat.

Art. 84. — Răspunderea civilă a funcționarului public se angajează:

a) pentru pagubele produse cu vinovăție patrimoniului autorității sau instituției publice în care funcționează;

b) pentru nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit;

c) pentru daunele plătite de autoritatea sau instituția publică, în calitate de comitent, unor terțe persoane, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Art. 85. — (1) Repararea pagubelor aduse autorității sau instituției publice în situațiile prevăzute la art. 84 lit. a) și b) se dispune prin emiterea de către conducătorul autorității sau instituției publice a unui ordin sau a unei dispoziții de imputare, în termen de 30 de zile de la

constatarea pagubei, sau, după caz, prin asumarea unui angajament de plată, iar în situația prevăzută la lit. c) a aceluiași articol, pe baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

(2) Împotriva ordinului sau dispoziției de imputare funcționarul public în cauză se poate adresa instanței de contencios administrativ.

(3) Dreptul conducătorului autorității sau instituției publice de a emite ordinul sau dispoziția de imputare se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.

Art. 86. — (1) Răspunderea funcționarului public pentru infracțiunile săvârșite în timpul serviciului sau în legătură cu atribuțiile funcției publice pe care o ocupă se angajează potrivit legii penale.

(2) În cazul în care funcționarul public este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h), persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține.

(3) Dacă instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul public respectiv își va relua activitatea în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

(4) În situația în care nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale, iar fapta funcționarului public poate fi considerată abatere disciplinară, va fi sesizată comisia de disciplină competentă.

(5) De la momentul începerii urmăririi penale, în situația în care funcționarul public poate influența cercetarea, persoana care are competența numirii în funcția publică are obligația să dispună mutarea temporară a funcționarului public în cadrul altui compartiment sau altei structuri fără personalitate juridică a autorității ori instituției publice.

CAPITOLUL IX

Modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu

SECȚIUNEA 1

Modificarea raportului de serviciu

Art. 87. — (1) Mobilitatea în cadrul corpului funcționarilor publici se realizează prin modificarea raporturilor de serviciu, astfel:

a) pentru eficientizarea activității autorităților și instituțiilor publice;

b) în interes public;

c) în interesul funcționarului public, pentru dezvoltarea carierei în funcția publică.

(2) Modificarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici de execuție și funcționarilor publici de conducere are loc prin:

a) delegare;

b) detașare;

c) transfer;

d) mutarea în cadrul altui compartiment sau altei structuri fără personalitate juridică a autorității sau instituției publice;

e) exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere.

(3) Dacă mobilitatea funcționarilor publici de execuție și a funcționarilor publici de conducere se dispune în interes public, în condițiile legii, funcționarii publici nu pot refuza aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (2) lit. b) și d), cu

excepția cazurilor prevăzute la art. 89 alin. (3), sub sancțiunea eliberării din funcția publică. În aceste cazuri, modificarea raportului de serviciu se dispune de către persoana care are competența de numire în funcția publică, cu avizul sau la solicitarea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. 88. — (1) Delegarea se dispune în interesul autorității sau instituției publice în care este încadrat funcționarul public, pe o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice într-un an.

(2) Funcționarul public poate refuza delegarea dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) graviditate;

b) își crește singur copilul minor;

c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată delegarea.

(3) Delegarea pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice în cursul unui an calendaristic se poate dispune numai cu acordul scris al funcționarului public.

(4) Pe timpul delegării funcționarul public își păstrează funcția publică și salariul, iar autoritatea sau instituția publică care îl delegă este obligată să suporte costul integral al transportului, cazării și al indemnizației de delegare.

Art. 89. — (1) Detașarea se dispune în interesul autorității sau instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public, pentru o perioadă de cel mult 6 luni. În cursul unui an calendaristic un funcționar public poate fi detașat mai mult de 6 luni numai cu acordul său scris.

(2) Detașarea se poate dispune dacă pregătirea profesională a funcționarului public corespunde atribuțiilor și responsabilităților funcției publice, cu respectarea categoriei, clasei și gradului profesional al funcționarului public. Detașarea se poate dispune și pe o funcție publică de conducere, cu aplicarea dispozițiilor art. 92 alin. (2), dacă funcționarul public îndeplinește condițiile de studii și vechime în specialitatea studiilor și dacă nu există în cadrul autorității sau instituției publice funcționari publici care să exercite cu caracter temporar funcția publică. Funcționarul public poate fi detașat pe o funcție publică inferioară, numai cu acordul său scris.

(3) Funcționarul public poate refuza detașarea dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) graviditate;

b) își crește singur copilul minor;

c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată detașarea;

d) detașarea se face într-o localitate în care nu i se asigură condiții corespunzătoare de cazare;

e) este singurul întreținător de familie;

f) motive familiale temeinice justifică refuzul de a da curs detașării.

(4) Pe perioada detașării funcționarul public își păstrează funcția publică și salariul. Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este detașat este mai mare, el are dreptul la acest salariu. Pe timpul detașării în altă localitate autoritatea sau instituția publică beneficiară este obligată să-i suporte costul integral al transportului, dus și întors, cel puțin o dată pe lună, al cazării și al indemnizației de detașare.

Art. 90. — (1) Transferul poate avea loc după cum urmează:

a) în interesul serviciului;

b) la cererea funcționarului public.

(2) Transferul se poate face într-o funcție publică pentru care sunt îndeplinite condițiile specifice prevăzute în fișa postului.

(3) Transferul în interesul serviciului se poate face numai cu acordul scris al funcționarului public transferat. În cazul transferului în interesul serviciului în altă localitate, funcționarul public transferat are dreptul la o indemnizație egală cu salariul net calculat la nivelul salariului din luna anterioară celei în care se transferă, la acoperirea tuturor cheltuielilor de transport și la un concediu plătit de 5 zile. Plata acestor drepturi se suportă de autoritatea sau instituția publică la care se face transferul, în termen de cel mult 15 zile de la data aprobării transferului.

(4) Transferul în interesul serviciului se face într-o funcție publică de aceeași categorie, clasă și grad profesional cu funcția publică deținută de funcționarul public sau într-o funcție publică de nivel inferior.

(5) Transferul la cerere se face într-o funcție publică de aceeași categorie, clasă și grad profesional sau într-o funcție publică de nivel inferior, în urma aprobării cererii de transfer a funcționarului public de către conducătorul autorității sau instituției publice la care se solicită transferul. În acest caz, transferul poate avea loc numai între autorități sau instituții publice din administrația publică centrală, între autorități administrative autonome ori, după caz, între autorități sau instituții publice din administrația publică locală.

(6) În cazul funcționarilor publici de conducere transferul se poate realiza pe funcții publice de conducere ale căror atribuții sunt similare cu atribuțiile funcției publice de pe care se efectuează transferul, cu respectarea prevederilor alin. (2), (4) și (5).

(7) Autoritățile sau instituțiile publice au obligația de a asigura publicitatea funcțiilor publice vacante care pot fi ocupate prin transfer la cerere. În situația în care doi sau mai mulți funcționari publici solicită ocuparea unei funcții publice vacante prin transfer la cerere, selecția se face pe bază de interviu.

Art. 91. — (1) Mutarea în cadrul altui compartiment al autorității sau instituției publice poate fi definitivă sau temporară.

(2) Mutarea definitivă în cadrul altui compartiment poate avea loc în următoarele situații:

a) când se dispune de către conducătorul autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea funcționarul public, pe o funcție publică vacantă de aceeași categorie, clasă și grad profesional sau cu repartizarea postului corespunzător funcției publice deținute, cu respectarea pregătirii profesionale a funcționarului public și a salariului acestuia. În acest caz este necesar acordul scris al funcționarului public;

b) la solicitarea justificată a funcționarului public, cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice, pe o funcție publică de aceeași categorie, clasă și grad profesional, cu respectarea pregătirii profesionale a funcționarului public;

c) în alte situații prevăzute de dispozițiile legale.

(3) Mutarea temporară în cadrul altui compartiment se dispune motivat, în interesul autorității sau instituției publice, de către conducătorul autorității sau instituției publice, pe o perioadă de maximum 6 luni într-un an, cu respectarea pregătirii profesionale și a salariului pe care îl are funcționarul public.

(4) Mutarea temporară sau definitivă în cadrul altui compartiment poate fi solicitată de funcționarul public în cazul în care starea sănătății, dovedită cu certificat medical, nu îi mai permite desfășurarea activității în acel

compartiment. Mutarea se poate face pe o funcție publică corespunzătoare, dacă funcționarul public în cauză este apt profesional să îndeplinească noile atribuții care îi revin.

(5) Dacă mutarea se dispune în altă localitate, funcționarul public beneficiază de drepturile prevăzute la art. 90 alin. (3).

(6) Funcționarul public poate refuza mutarea în cadrul altei structuri a autorității sau instituției publice în altă localitate, dacă se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 89 alin. (3).

Art. 92. — (1) Exercițarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere se realizează prin promovarea temporară a unui funcționar public care îndeplinește condițiile specifice pentru ocuparea acestei funcții publice și care nu are în cazierul administrativ sancțiuni disciplinare neradiate în condițiile prezentei legi.

(2) Dacă funcția publică este vacantă, măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de către persoana care are competența numirii în funcția publică, pe o perioadă de maximum 6 luni într-un an calendaristic, astfel:

a) cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, pentru funcțiile din cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală;

b) cu obligația înștiințării înainte cu cel puțin 10 zile a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, pentru funcțiile publice din cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică locală. În situația în care Agenția Națională a Funcționarilor Publici constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale privind exercițarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere, dispune neefectuarea măsurii sau, după caz, încetarea acesteia.

(3) În mod excepțional, perioada prevăzută la alin. (2) poate fi prelungită cu maximum 3 luni, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, dacă autoritatea sau instituția publică a organizat concurs de recrutare sau promovare și funcția publică nu a fost ocupată, în condițiile legii.

(4) Dacă funcția publică este temporar vacantă, măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de către persoana care are competența numirii în funcția publică, până la data încetării suspendării din funcția publică, a detașării titularului funcției publice sau, după caz, a radierii din cazierul administrativ al titularului funcției publice a sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 77 alin. (3) lit. d).

(5) Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care o exercită cu caracter temporar este mai mare, funcționarul public are dreptul la acest salariu.

Art. 93. — (1) Înalții funcționari publici sunt supuși mobilității în funcție și prezintă disponibilitate la numirile în funcțiile publice prevăzute la art. 12, cu respectarea prevederilor art. 16 alin. (3).

(2) Refuzul neîntemeiat al numirilor prevăzute la alin. (1) atrage eliberarea din funcția publică.

(3) Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a asigura decontarea cheltuielilor ocazionale de mobilitate, precum și locuințe de serviciu, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 2-a

Suspendarea raportului de serviciu

Art. 94. — (1) Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații:

a) este numit sau ales într-o funcție de demnitate publică, pentru perioada respectivă, cu excepțiile prevăzute la art. 34;

b) este încadrat la cabinetul unui demnitar;
 c) este desemnat de către autoritatea sau instituția publică să desfășoare activități în cadrul unor misiuni diplomatice ale României ori în cadrul unor organisme sau instituții internaționale, pentru perioada respectivă;

d) desfășoară activitate sindicală pentru care este prevăzută suspendarea în condițiile legii;

e) efectuează stagiul militar*), serviciul militar alternativ, este concentrat sau mobilizat;

f) este arestat preventiv;

g) efectuează tratament medical în străinătate, dacă funcționarul public nu se află în concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă, precum și pentru însoțirea soțului sau, după caz, a soției ori a unei rude până la gradul I inclusiv, în condițiile legii;

h) se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă, pe o perioadă mai mare de o lună, în condițiile legii;

i) carantină, în condițiile legii;

j) concediu de maternitate, în condițiile legii;

k) este dispărut, iar dispariția a fost constatată prin hotărâre judecătorească irevocabilă;

l) forța majoră;

m) în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h);

n) pe perioada cercetării administrative, în situația în care funcționarul public care a săvârșit o abatere disciplinară poate influența cercetarea administrativă, la propunerea motivată a comisiei de disciplină;

o) în alte cazuri expres prevăzute de lege.

(2) În termen de 15 zile calendaristice înainte de data încetării motivului de suspendare de drept, dar nu mai târziu de data luării la cunoștință de motivul încetării suspendării de drept, funcționarul public este obligat să informeze în scris persoana care are competența legală de numire în funcția publică despre acest fapt. Neinformarea persoanei care are competența legală de numire în funcția publică atrage încetarea de drept a raportului de serviciu al funcționarului public, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (1) lit. f), h), i), k) și l).

(3) Persoana care are competența legală de numire în funcția publică are obligația să asigure, în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2), condițiile necesare reluării activității de către funcționarul public.

Art. 95. — (1) Raportul de serviciu se suspendă la inițiativa funcționarului public în următoarele situații:

a) concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, în condițiile legii;

b) concediu pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani sau, în cazul copilului cu handicap pentru afecțiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

c) desfășurarea unei activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale, în alte situații decât cele prevăzute la art. 94 alin. (1) lit. c);

d) pentru participare la campania electorală;

e) pentru participarea la grevă, în condițiile legii.

(2) Raportul de serviciu se poate suspenda la cererea motivată a funcționarului public, pentru un interes personal legitim, în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) și la art. 94 alin. (1), pe o perioadă cuprinsă între o lună și 3 ani.

(3) Cererea de suspendare a raportului de serviciu se face în scris, cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de data când se solicită suspendarea, cu excepția situației prevăzute la alin. (1) lit. e), când cererea de suspendare se face cu 48 de ore înainte de declanșarea grevei.

(4) Suspendarea raportului de serviciu se constată în cazurile prevăzute la alin. (1) și la art. 94 alin. (1), precum și în alte cazuri reglementate prin legi speciale, respectiv se aprobă în cazul prevăzut la alin. (2), prin act administrativ al persoanei care are competența numirii în funcția publică.

(5) Dispozițiile art. 94 alin. (2) se aplică în mod corespunzător și pentru cazurile prevăzute la alin. (1) și (2).

Art. 96. — (1) Reluarea activității se dispune prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică.

(2) Actul administrativ prin care se constată, respectiv se aprobă suspendarea raportului de serviciu, precum și cel prin care se dispune reluarea activității de către funcționarul public se comunică Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii.

(3) Pe perioada suspendării raportului de serviciu autoritățile și instituțiile publice au obligația să rezerve postul aferent funcției publice. Ocuparea acestuia se face, pe o perioadă determinată, în condițiile legii. Pe perioada suspendării, raporturile de serviciu ale funcționarilor publici nu pot înceta și nu pot fi modificate decât din inițiativa sau cu acordul funcționarului public în cauză.

(4) Perioada suspendării raporturilor de serviciu în condițiile art. 94 alin. (1) lit. c) și art. 95 alin. (1) lit. c) se consideră vechime în funcția publică.

SECȚIUNEA a 3-a

Încetarea raportului de serviciu

Art. 97. — Încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici se face prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică și are loc în următoarele condiții:

a) de drept;

b) prin acordul părților, consemnat în scris;

c) prin eliberare din funcția publică;

d) prin destituire din funcția publică;

e) prin demisie.

Art. 98. — (1) Raportul de serviciu încetează de drept:

a) la data decesului funcționarului public;

b) la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de declarare a morții funcționarului public;

c) dacă funcționarul public nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 54 lit. a), d) și f);

d) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare sau, după caz, la data comunicării deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, pensionare anticipată, pensionare anticipată parțială ori invaliditate a funcționarului public, potrivit legii;

e) ca urmare a constatării nulității absolute a actului administrativ de numire în funcția publică, de la data la care nulitatea a fost constatată prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă;

*) A se vedea Legea nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006, lege care a abrogat Legea nr. 46/1996 privind pregătirea populației pentru apărare.

f) când funcționarul public a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o faptă prevăzută la art. 54 lit. h) sau prin care s-a dispus aplicarea unei sancțiuni privative de libertate, la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii de condamnare;

g) ca urmare a interzicerii exercitării profesiei sau funcției, ca măsură de siguranță ori ca pedeapsă complementară, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus interdicția;

h) la data expirării termenului în care a fost ocupată pe perioadă determinată funcția publică.

(2) Constatarea cazului de încetare de drept a raportului de serviciu se face, în termen de 5 zile lucrătoare de la intervenirea lui, prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică. Actul administrativ prin care s-a constatat încetarea de drept a raporturilor de serviciu se comunică Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare de la emiterea lui.

Art. 99. — (1) Persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune eliberarea din funcția publică prin act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, în următoarele cazuri:

a) autoritatea sau instituția publică și-a încetat activitatea ori a fost mutată într-o altă localitate, iar funcționarul public nu este de acord să o urmeze;

b) autoritatea sau instituția publică își reduce personalul ca urmare a reorganizării activității, prin reducerea postului ocupat de funcționarul public;

c) ca urmare a admiterii cererii de reintegrare în funcția publică ocupată de către funcționarul public a unui funcționar public eliberat sau destituit nelegal ori pentru motive neîntemeiate, de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus reintegrarea;

d) pentru incompetența profesională, în cazul obținerii calificativului „nesatisfăcător” la evaluarea performanțelor profesionale individuale;

e) funcționarul public nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 54 lit. g);

f) starea sănătății fizice sau/și psihice a funcționarului public, constatată prin decizie a organelor competente de expertiză medicală, nu îi mai permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare funcției publice deținute;

g) ca urmare a refuzului neîntemeiat al înaltului funcționar public de acceptare a numirii în condițiile art. 93.

(2) Situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) și e)—g) reprezintă motive neimputabile funcționarilor publici.

(3) În cazul eliberării din funcția publică, autoritatea sau instituția publică este obligată să acorde funcționarilor publici un preaviz de 30 de zile calendaristice.

(4) În perioada de preaviz, persoana care are competența legală de numire în funcția publică poate acorda celui în cauză reducerea programului de lucru, până la 4 ore zilnic, fără afectarea drepturilor salariale cuvenite.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), c), și e), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității sau instituției publice există funcții publice vacante corespunzătoare, aceasta are obligația de a le pune la dispoziție funcționarilor publici.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) și e), dacă nu există funcții publice vacante corespunzătoare în cadrul autorității sau instituției publice, autoritatea ori instituția publică are obligația de a solicita Agenției

Naționale a Funcționarilor Publici, în perioada de preaviz, lista funcțiilor publice vacante. În cazul în care există o funcție publică vacantă corespunzătoare, identificată în perioada de preaviz, funcționarul public va fi transferat în interesul serviciului sau la cerere.

(7) Funcționarul public de conducere are prioritate la ocuparea unei funcții publice vacante la nivel inferior.

Art. 100. — (1) În caz de reorganizare a autorității sau instituției publice, funcționarii publici vor fi numiți în noile funcții publice sau, după caz, în noile compartimente în următoarele cazuri:

a) se modifică atribuțiile aferente unei funcții publice mai puțin de 50%;

b) sunt reduse atribuțiile unui compartiment;

c) este schimbată denumirea fără modificarea în proporție de peste 50% a atribuțiilor aferente funcției publice;

d) este schimbată structura compartimentului.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) se face cu respectarea următoarelor criterii:

a) categoria, clasa și, după caz, gradul profesional ale funcționarului public;

b) îndeplinirea criteriilor specifice stabilite pentru funcția publică;

c) pregătirea profesională;

d) să fi desfășurat activități similare.

(3) În cazul în care există mai mulți funcționari publici, se organizează examen de către autoritatea sau instituția publică.

(4) Reducerea unui post este justificată dacă atribuțiile aferente acestuia se modifică în proporție de peste 50% sau dacă sunt modificate condițiile specifice de ocupare a postului respectiv, referitoare la studii.

(5) În cazul reorganizării activității prin reducerea posturilor, autoritatea sau instituția publică nu poate înființa posturi similare celor desființate pentru o perioadă de un an de la data reorganizării.

Art. 101. — (1) Destituirea din funcția publică se dispune, în condițiile art. 78, prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică, ca sancțiune disciplinară aplicată pentru motive imputabile funcționarului public, în următoarele cazuri:

a) pentru săvârșirea repetată a unor abateri disciplinare sau a unei abateri disciplinare care a avut consecințe grave;

b) dacă s-a ivit un motiv legal de incompatibilitate, iar funcționarul public nu acționează pentru încetarea acestuia într-un termen de 10 zile calendaristice de la data intervenirii cazului de incompatibilitate.

(2) Actul administrativ prevăzut la alin. (1) se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii. Comunicarea actului administrativ trebuie să se facă anterior datei destituirii din funcția publică.

Art. 102. — Funcționarul public poate să comunice încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, notificată în scris persoanei care are competența legală de numire în funcția publică. Demisia nu trebuie motivată și produce efecte după 30 de zile calendaristice de la înregistrare.

Art. 103. — (1) La modificarea, la suspendarea și la încetarea raportului de serviciu funcționarul public are îndatorirea să predea lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu.

(2) La încetarea raportului de serviciu funcționarul public își păstrează drepturile dobândite în cadrul carierei, cu excepția cazului în care raportul de serviciu a încetat din motive imputabile acestuia.

(3) Funcționarii publici beneficiază de drepturi din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cazul în care raporturile de serviciu le-au încetat în condițiile prevăzute la:

a) art. 98 alin. (1) lit. c), cu excepția cazului în care funcționarul public nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 54 lit. a);

b) art. 98 alin. (1) lit. e) și h);

c) art. 99 alin. (1).

Art. 104. — (1) Redistribuirea funcționarilor publici se face de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, astfel:

a) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice din aceeași localitate sau dintr-o localitate aflată la o distanță de până la 50 km de localitatea de domiciliu;

b) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice din alt județ sau aflate la o distanță mai mare de 50 km de localitatea de domiciliu, la cererea funcționarului public.

(2) Redistribuirea funcționarilor publici se face într-o funcție publică de aceeași categorie, clasă și același grad profesional cu funcția publică deținută de funcționarul public.

(3) Redistribuirea se poate face și într-o funcție publică inferioară vacantă, cu acordul scris al funcționarului public.

(4) Redistribuirea într-o funcție publică de conducere se face cu respectarea alin. (2) sau, după caz, a alin. (3) numai dacă funcționarul public a îndeplinit atribuții similare cu atribuțiile funcției publice de pe care se efectuează redistribuirea.

(5) Agenția Națională a Funcționarilor Publici va asigura redistribuirea pe funcții publice temporar vacante, ca urmare a suspendării titularului pe o perioadă de cel puțin o lună, a funcționarilor publici din corpul de rezervă care îndeplinesc condițiile specifice pentru ocuparea funcției publice respective. În cazul în care există mai mulți funcționari publici care îndeplinesc condițiile specifice pentru ocuparea funcției publice respective, Agenția Națională a Funcționarilor Publici organizează, în colaborare cu autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia se află funcția publică vacantă, o testare profesională pentru selectarea funcționarului public care urmează să fie redistribuit.

(6) Redistribuirea funcționarilor publici din corpul de rezervă se dispune prin ordin al președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(7) Conducătorii autorităților și instituțiilor publice au obligația de a numi funcționarii publici redistribuiți cu caracter permanent sau temporar.

(8) În cazul în care conducătorii autorităților și instituțiilor publice refuză încadrarea funcționarilor publici în condițiile alin. (7), funcționarul public se poate adresa instanței de contencios administrativ competente.

Art. 105. — (1) Corpul de rezervă este format din funcționarii publici care au fost eliberați din funcția publică în condițiile art. 99 alin. (1) lit. a)–c), e) și g) și este gestionat de Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

(2) Funcționarii publici părăsesc corpul de rezervă și pierd calitatea de funcționar public în următoarele situații:

a) după împlinirea termenului de 2 ani de la data trecerii în corpul de rezervă;

b) în cazul în care Agenția Națională a Funcționarilor Publici îl redistribuie într-o funcție publică vacantă corespunzătoare studiilor absolvite și pregătirii profesionale, iar funcționarul public o refuză;

c) angajarea în baza unui contract de muncă pe o perioadă mai mare de 12 luni;

d) la cererea funcționarului public.

Art. 106. — (1) În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și recalulate, și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.

(2) La solicitarea funcționarului public, instanța care a constatat nulitatea actului administrativ va dispune reintegrarea acestuia în funcția publică deținută.

CAPITOLUL X

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 107. — Funcțiile publice se stabilesc pentru fiecare autoritate și instituție publică, în parte, de conducătorul acesteia ori prin hotărâre a consiliului județean sau, după caz, a consiliului local, pe baza activităților prevăzute la art. 2 alin. (1) și (3) și cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. 108. — În unitățile administrativ-teritoriale în care persoanele aparținând unei minorități naționale dețin o pondere de peste 20% unii funcționari publici din serviciile care au contacte direct cu cetățenii vor cunoaște și limba minorității naționale respective.

Art. 109. — Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența instanțelor de contencios administrativ, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.

Art. 110. — Autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 5 alin. (1) au obligația de a armoniza statutele speciale cu prevederile prezentei legi, cu consultarea și avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. 111. — (1) Autoritățile și instituțiile publice care au prevăzute în statele de funcții posturi de natură contractuală, care presupun exercitarea unor atribuții dintre cele prevăzute la art. 2 alin. (3), au obligația de a stabili funcții publice în condițiile art. 107.

(2) Funcțiile publice vacante, funcțiile publice de conducere, precum și funcțiile publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, stabilite potrivit alin. (1), se ocupă în condițiile prezentei legi.

(3) Persoanele încadrate cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată în posturi de natură contractuală care au fost stabilite și avizate ca funcții publice vor fi numite în funcții publice de execuție dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 54 și condițiile de vechime în specialitatea studiilor corespunzătoare clasei și gradului profesional ale funcției publice.

(4) Drepturile salariale ale persoanelor care ocupă funcții publice în condițiile alin. (3) se stabilesc potrivit salarizării funcțiilor publice în care au fost numite.

Art. 112. — (1) Numărul total al funcțiilor publice de conducere din cadrul fiecărei autorități sau instituții publice, cu excepția funcțiilor publice de secretar al unității administrativ-teritoriale și de șef al oficiului prefectural, este de maximum 12% din numărul total al funcțiilor publice.

(2) Prin excepție, în cadrul aparatului propriu al ministerelor, al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și al instituțiilor publice subordonate acestora, ponderea funcțiilor publice de conducere se poate stabili, pe baza justificării autorității sau

instituției publice, la maximum 15% din numărul total al funcțiilor publice.

(3) Se exceptează de la prevederile alin. (2) al art. XVI din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, aparatul propriu al ministerelor, al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și al instituțiilor publice subordonate acestora.

Art. 113. — Programele organizate pentru obținerea statutului de manager public potrivit art. 70 alin. (1) lit. a) sunt programele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2004 privind crearea statutului special al funcționarului public denumit manager public, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 452/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Legea nr. 157/2004 privind instituirea bursei speciale „Guvernul României” pentru formarea managerilor din sectorul public, cu modificările ulterioare.

Art. 114. — Dispozițiile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și autorităților administrative autonome.

Art. 115. — Prin excepție de la prevederile art. 18 alin. (1), comisia de recrutare se constituie în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, astfel:

- a) un membru numit pe o perioadă de un an și jumătate;
- b) un membru numit pe o perioadă de 3 ani;
- c) un membru numit pe o perioadă de 4 ani și jumătate;
- d) un membru numit pe o perioadă de 6 ani;
- e) un membru numit pe o perioadă de 7 ani și jumătate;
- f) un membru numit pe o perioadă de 9 ani;
- g) un membru numit pe o perioadă de 10 ani și jumătate.

Art. 116. — Cauzele având ca obiect litigii de muncă în care una dintre părți are calitatea de funcționar public, aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentului statut, vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanței.

Art. 117. — Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației specifice funcției publice.

Art. 118. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziții contrare se abrogă.

ANEXĂ

LISTA cuprinzând funcțiile publice

I. Funcții publice generale

A. *Funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici*

1. secretar general al Guvernului;
2. secretar general adjunct al Guvernului;
3. secretar general din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
4. secretar general adjunct din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
5. prefect;
6. subprefect;
7. inspector guvernamental.

B. *Funcții publice de conducere*

1. director general din cadrul autorităților administrative autonome, al ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
2. director general adjunct din cadrul autorităților administrative autonome, din aparatul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
3. secretar al județului și al municipiului București;
4. director din cadrul autorităților administrative autonome, din aparatul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, director executiv în cadrul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale altor organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în cadrul autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora;
5. director adjunct din cadrul autorităților administrative autonome, din aparatul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, director executiv adjunct în cadrul serviciilor publice deconcentrate

ale ministerelor și ale altor organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în cadrul autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora;

6. secretar al municipiului, al sectorului municipiului București, al orașului și comunei;
7. șef serviciu;
8. șef birou.

C. *Funcții publice de execuție*

1. consilier, consilier juridic, auditor, expert, inspector;
2. referent de specialitate;
3. referent.

NOTĂ:

1. Funcțiile publice generale, altele decât cele prevăzute la pct. I, se stabilesc cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

2. Funcțiile publice prevăzute la lit. B pct. 1 și 2 se pot stabili și în cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică locală care au un număr de minimum 150 de posturi.

3. Funcțiile publice de conducere prevăzute la lit. B pct. 7 și 8, precum și funcțiile publice de execuție prevăzute la lit. C pot fi funcții publice de stat, teritoriale sau locale.

II. Funcții publice specifice

A. *Funcții publice de conducere*

1. arhitect-șef.

B. *Funcții publice de execuție*

1. inspector de concurență;
2. inspector vamal;
3. inspector de muncă;

4. controlor delegat;
5. expert în tehnologia informațiilor și a telecomunicațiilor;
6. comisar.

C. Alte funcții publice specifice

1. manager public.

NOTĂ:

Funcțiile publice specifice, altele decât cele prevăzute la pct. II, se pot stabili de autoritățile și instituțiile publice, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

NOTĂ:

Reproducem mai jos art. IV—XIV din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 4 iulie 2006, care nu au fost cuprinse în forma republicată a Legii nr. 188/1999 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale Legii nr. 251/2006*):

„**Art. IV.** — (1) Prin excepție de la dispozițiile prezentei legi, în cursul anului 2006, pot participa la concursul organizat pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 15 alin. (2) lit. a)—c) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.**)

(2) Până la adoptarea hotărârii Guvernului prevăzute la art. 17 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege***), concursul organizat pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici este gestionat de comisia de recrutare a înalților funcționari publici numită prin Decizia Primului-Ministru nr. 38/2006 privind numirea Comisiei de concurs și a Comisiei de soluționare a contestațiilor pentru recrutarea înalților funcționari publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006.

(3) Prin excepție de la dispozițiile prezentei legi, pot ocupa o funcție publică din categoria înalților funcționari publici persoanele care au promovat examenul de atestare, precum și persoanele care au intrat în categoria înalților funcționari publici în condițiile alin. (1).

(4) Funcționarii publici care ocupă o funcție publică din categoria înalților funcționari publici în condițiile alin. (3) și funcționarii publici care ocupă o funcție publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici care la data intrării în vigoare a prezentei legi nu îndeplinesc condiția prevăzută la art. 15 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege****), au obligația de a îndeplini această condiție în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, sub sancțiunea eliberării din funcția publică.

(5) Condiția prevăzută la art. 51¹ alin. (7) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege*****), nu este obligatorie, pentru recrutarea funcționarilor publici de conducere, în cazul exercitării cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere, precum și pentru funcționarii publici care ocupă o funcție publică de conducere, pe o perioadă de 4 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(6) Funcționarii publici prevăzuți la alin. (5) sunt obligați să îndeplinească condiția prevăzută la art. 51¹ alin. (7) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege****), în termenul prevăzut, sub sancțiunea eliberării din funcția publică.

Art. V. — (1) Secretarii de comune care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu au studii superioare juridice sau administrative își pot păstra funcția publică, cu obligația ca în termen de 3 ani să aprobe o formă de învățământ superior de lungă durată în specialitate juridică sau administrație publică, sub sancțiunea eliberării din funcție.

(2) În cazul în care la concursurile organizate pentru ocuparea funcției publice de secretar al comunei nu se prezintă persoane care îndeplinesc condițiile de studii prevăzute la alin. (1) și/sau condițiile de vechime în specialitatea studiilor juridice ori administrative, pot candida și persoane care nu îndeplinesc aceste condiții. În această situație, ocuparea funcției publice de secretar se face pe perioadă determinată, cu obligația organizării anuale a concursului pentru ocuparea acesteia.

Art. VI. — Condiția prevăzută la art. 51¹ alin. (7) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege****), se consideră îndeplinită pentru funcționarii publici care au absolvit, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, programe de formare și perfecționare în administrația publică, organizate de Institutul Național de Administrație, centrele regionale de formare continuă pentru administrația publică locală, precum și de alte instituții specializate, din țară sau din străinătate, cu durata de minimum un an, sau care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, urmează una dintre formele de învățământ menționate, cu condiția absolvirii acestor studii în termenul prevăzut.

Art. VII. — (1) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, prin hotărâre a Guvernului, se aprobă:

a) normele privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici;

b) normele privind organizarea și funcționarea comisiilor de disciplină;

c) normele privind organizarea și funcționarea comisiilor paritare și încheierea acordurilor colective;

d) normele privind mobilitatea înalților funcționari publici.

(2) În termen de 10 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, prin hotărâre a Guvernului, se aprobă:

a) norme privind formarea profesională a funcționarilor publici;

b) regulamentul de organizare și desfășurare a programelor de formare specializată prevăzute de prezenta lege.

(3) Până la adoptarea hotărârilor Guvernului prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) se aplică în mod corespunzător dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.209/2003 privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 29 octombrie 2003, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.210/2003 privind organizarea și funcționarea comisiilor de disciplină și a comisiilor paritare din cadrul autorităților și instituțiilor publice, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 29 octombrie 2003.

Art. VIII. — Procedura de organizare și desfășurare a concursurilor, procedura de numire a funcționarilor publici și procedura disciplinară, aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi, se finalizează conform dispozițiilor în vigoare la data inițierii acestor proceduri.

Art. IX. — Calificativele «excepțional» și «foarte bun» obținute de funcționarii publici la evaluarea performanțelor profesionale individuale până la data intrării în vigoare a prezentei legi se asimilează cu calificativul «foarte bine», iar calificativul «bun» se echivalează cu calificativul «bine».

Art. X. — Prevederile art. 49³ din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege^{*****}), nu se aplică pentru cheltuielile deja angajate la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. XI. — Condițiile de vechime prevăzute la art. 57 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege^{*****}), nu se aplică în cazul funcționarilor publici care au îndeplinit condițiile prevăzute de lege la data numirii în funcția publică.

Art. XII. — (1) În anul 2006, promovarea într-o funcție publică superioară vacantă se face prin concurs sau examen.

(2) Pentru a participa la concursul pentru promovarea într-o funcție publică de execuție din gradul profesional principal, funcționarii publici trebuie să îndeplinească următoarele condiții minime:

a) să aibă o vechime minimă de 2 ani în funcțiile publice de execuție din gradul profesional asistent, în clasa corespunzătoare studiilor absolvite;

b) să fi obținut, la evaluarea performanțelor profesionale individuale din ultimii 2 ani, cel puțin calificativul «foarte bun»;

c) să îndeplinească cerințele specifice prevăzute în fișa postului.

(3) Pentru a participa la concursul pentru promovarea într-o funcție publică de execuție din gradul profesional superior, funcționarii publici trebuie să îndeplinească următoarele condiții minime:

a) să aibă o vechime minimă de 2 ani în funcțiile publice de execuție din gradul profesional principal sau 4 ani în funcțiile publice de execuție din gradul profesional asistent, în clasa corespunzătoare studiilor absolvite;

b) să fi obținut, la evaluarea performanțelor profesionale individuale din ultimii 2 ani, cel puțin calificativul «foarte bun»;

c) să îndeplinească cerințele specifice prevăzute în fișa postului.

Art. XIII. — Prezenta lege intră în vigoare la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 29, 56, 57, 58¹ și ale art. 60¹ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege^{*****}), care intră în vigoare la 1 ianuarie 2007.

Art. XIV. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, dispozițiile art. XV alin. (2) și (3), art. XVI alin. (4)–(6), precum și ale art. XX din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.“

*) A se vedea și prevederile art. XV alin. (1), art. XVI alin. (1)–(3), art. XVII–XIX, art. XXI și art. XXII ale Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cuprinse în Nota finală din prima formă republicată a Legii nr. 188/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 22 martie 2004.

**) Art. 15 alin. (2) lit. a)–c) a devenit, în urma renumerotării, art. 16 alin. (2) lit. a)–c).

***) Art. 17 alin. (3) a devenit, în urma renumerotării, art. 18 alin. (3).

****) Art. 15 alin. (2) lit. d) a devenit, în urma renumerotării, art. 16 alin. (2) lit. d).

*****) Art. 51¹ alin. (7) a devenit, în urma renumerotării, art. 57 alin. (7).

*****) Art. 49³ a devenit, în urma renumerotării, art. 52.

*****) Art. 57 a devenit, în urma renumerotării, art. 65.

*****) Art. 29 a devenit, în urma renumerotării, art. 31; art. 56 a devenit, în urma renumerotării, art. 64; art. 57 a devenit, în urma renumerotării, art. 65; art. 58¹ a devenit, în urma renumerotării, art. 67, iar art. 60¹ alin. (1) lit. b) a devenit, în urma renumerotării, art. 70 alin. (1) lit. b).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

